

ধেমাজি গ্রন্থ উৎসব-২০২৪ লৈ আদৰণি জনাইছো
অসমৰ একমাত্ৰ হাস্য-ব্যংগ বাতালোচনী

কেৱল হাঁহিবৰ বাবে

গুৰুটকুট

হাঁহি হাঁহি পঢ়িবৰ বাবে

ত্রিশতিত্বম বৰ্ষ ওয় সংখ্যা, ২০২৪

এই সংখ্যাৰ আকর্ষণ

বেবেৰিবাং কবিতা চ'ৰা

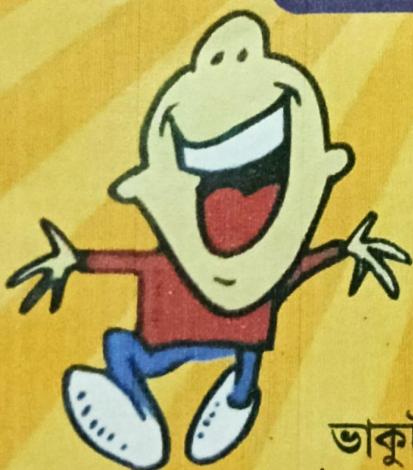
মইনাহঁতৰ বকলা

বস বচনা

গল্ল

হাঁহো আহক

ভাকুটকুটৰ বাশিফল আৰু বহুতো....

গুৰুটকুট

কেৱল হাঁহিৰ বাবে

হাঁহি হাঁহি পঢ়িৰ বাবে

ভাকুটকুট প্রকাশন গোষ্ঠী-

- মুখ্য উপদেষ্টা** - ডো উপেন্দ্রজিত শৰ্মা, প্ৰধান সম্পাদক, অসম সাহিত্য সভা।
- উপদেষ্টা সকল** - উমেশ তেতিয়া, লোক নাথ গণে, উষা বৰগোহাঁই, নামেশ্বৰ কাৰ্দং, ভৱেন পাঞ্জাং, যদুমণি গোস্বামী, জহেন্দ্ৰ হাজং।

সভাপতি - বিনীতা চৌধুৰী গুৰোদীয়া।

উপ-সভাপতি - দিব্য গণে, নীলাঞ্ছৰ দন্ত, ধৰ্মজ্যোতি দাস, লক্ষ্মী প্ৰভা গোহাঁই।

সম্পাদক - কৰবী দেউৰী।

সহঃ সম্পাদক - দিপক ভৰালী।

সদস্য-সদস্যা - অমৃত বুঢাগোহাঁই, মণিৰাম বড়া, ৰূপালী ফুকন শইকীয়া, কনকলতা গণে বুঢাগোহাঁই, দিগন্ত দেউৰী।

সম্পাদনা সমিতি -

মুখ্য সম্পাদক - বিমল বাজখোৱা।

সম্পাদক - লক্ষ্মীপ্ৰভা কাটনী, টৎকেশ্বৰ ভৰালী, পুঞ্চা চুতীয়া।

প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰ সম্পাদক - বীৰেণ কুমাৰ কোৱৰ।

মুদ্ৰণ : মনজিৎ অফছেট্ প্ৰিণ্টাৰ্ট, ধেমাজিত মুদ্রিত।

অংগ সঞ্জা : গৌৰাঙ্গ দেউৰী

নথা সংগ্ৰাহক : বাজীৰ বাজখোৱা

অক্ষৰ বিন্যাস : দেৱজ্যোতি দেউৰী (দিগন্ত)

মূল্য : ৫০.০০ টকা মাত্ৰ

ভাকুটকুটৰ ভেন্টিলেটৰেদি

সম্পাদকৰ ভূৰ্বকা

‘ভোট ঐ ভোট কিমান পাৰ উঠ। জিকাৰ পাছত পাছে-পৰে যিমান পাৰা দৃঢ়।’
পদুম বাবু, পাল্টু বাবু, আৰু চন্দ্ৰ বাবু তিনি মিলি চৰকাৰ পাতি ল’লৈ। ইটিয়ে যদি যায় পশ্চিম
ফালে, সিটিয়ে যায় উত্তৰ, আনটিয়ে আকৌ উপায় নেপাই মূৰ ঠেকেচি মৰে। এটি হ’ল হিন্দু
প্ৰেম, আনটি হ’ল মোছলমান প্ৰেম, সিটিয়ে আকৌ ধন-দোলতৰ বাবে চিৰে-বাথৰ কৰে। ছিগা
হাতে জাল পাতে ডাঙৰ মাছৰ আশাত।

জাল ফালি ভোটবোৰে পৰে পদুমপুখুৰীৰ বোকাত। পদুমপুখুৰীত
হাতী পৰিল উঠিব নোৱাৰে পাৰত। আকৌ এজাকে শাওপাত
দিছে হাতীটো মৰি থাকক। আজমল ছাৰৰ বিয়াগোম টলা
কাঠিটোৰেই হেৰোল। হাগ্ৰামা ছাৰৰ নাঞ্জল-ডিলা টেষ্টৰে লৈ গ’ল
টানি। অখিল ছাৰৰ চিলিঙ্গৰো বোলে দাম বাঢ়ি আছে। লুৰীণ
বাপুৰ জাহাজ চলাবলৈ পানী নাইকিয়া হৈ গৈছে। উত্তৰ প্ৰদেশৰ
যোৱা নিৰ্বাচনত চাইকেলৰ উজান উঠিল। জন্মুকাশ্মীৰ ফালৰ
নিৰ্বাচনত আদুলা আহিল ঘূৰি।

গোটাচেৰেক হাতে পাই দেখাই বাহাদুৰী। আকৌ আহিব মহাৰাষ্ট্ৰৰ ঝাৰখণ্ডত নিৰ্বাচনী মেল।
নিৰ্বাচনত বাজনীতিকে কৰিব নানা খেলা। খেলা-ধূলা কোনে জিকে ভোটাৰ বাইজে ক’ব।
আমি বোৰে ৰঙচাই পিছে কলো বোলো হ’ব হ’ব হ’ব। আ—বা—বা—।

ইতি

মুখ্য সম্পাদক, ভাকুটকুট
মুক্তি কৰিল অ. পুস্তক প্ৰকাশনা

বেবেৰিবাঁ কবিতা চ'ৰা

কোনেনো কি পালে

শ্ৰী...মণিবাম বড়া

বানে গৰকা অসমীয়া
দুখ উকলিব জানো
কোৱা.....
সুখ আহিব জানো ?
বৰ বৰ পুখুৰী
খান্দিব বোলে
গৰল ককাই হেনো।
বাৰিষা কালত
চল আহিলে
তাতে হেনো সোমাই ব'ব।
আমাৰ মোমাইও ক'ব।
আঁচনিৰ নামত
কোটি কোটি ধন
লুটি-পুটি খাৰ
পাতে মূলেও পাব।
ফটা ঢোলৰ কোৰ
ইলেকচনৰ টোপ
সাক্ষী হৈ ব'ব,

জল বোমাই ক'ব।
ভিজিত দিলে চৰকাৰী ঘৰ
পোৱাই আকৌ পায়,
ডাল দৰিদ্ৰ সীমা ৰেখা
নামতে যেনিবা নাই।
ফটা জাল পাতি
ৰজা-মহাৰজাই
স্বৰ্গত পাতিছে চাঁ,
টেকনিক মিটাৰ ঘৰে ঘৰে দি
এই গালক ঠগি খাঁ।
বুলিবা কাক ককা
দাঢ়ি চুলি যে পকা
ছাৰিছত দিব সেকা
মজা পাব কোনে একা।
আইদেউ, বাইদেউ আঁচনি
ভোটি বেংকৰ বাচনি
বজাৰত লগাইছে জুই
নিৰবে থাকে শুই।

দু-নীতি ধনৰমেলা
বৰমুবিয়াই পাতে খেলা
কোনেনো কাক
পাৰিব গালি
হলেও হওঁক
দেশ খন খালি।
সকলোতে পাতে চেপা
খলহা, ডিঙৰা আদি
ফুক ফাক কৰি
যেনে তেনে
কিজানি পাওঁ গাদী !
কিছুবে আকৌ
উধাই-মুধাই
তিতা-জুলা খালে,
কোৱাচোন বাক
বদ্ধু সকল
কোনেনো কিটো পালে।
কোনেনো কিটো পালে।

সৰশিক্ষা

শ্ৰু...মায়া বৰুৱা, ধেমাজি

(১)

মাকে সুধিলে—
আজি দেখোন মঙ্গলবাৰ
তহ্তি যে বাৰটা বজাতে
পালিহি ঘৰ
কিয় ? কি হ'ল ?
স্কুলত নিদিলে নেকি ভাত ?
নিদিলে মা !
আজি বৰষুণ দিয়াৰ বাবে
খৰি তিতা, নাৰাঙ্গিলে ভাত
চাৰ-বাইদেউহাঁতে চাহৰ লগত খোৱা
দুখনকে বিস্কুট দি
দিনটোলৈ মাৰিলে পাল ।।
হায় ! হায় ! কি কৰো এতিয়া
বৰষুণৰ বাবে বাপেৰে
নাই পোৱা বিঞ্জা ভাড়া
চৰৰ তলিত থকা
এজনৰ জোখৰ ভাতেৰে
চাৰিটা পেটৰ
কেনেকৈ মাৰো যোৱা ।

(২)

শিশু শ্রমিকক কাম কৰোৱাটো
আইন মতে জগৰীয়া
গতিকে, আঠ বছৰীয়া মাকণক
স্কুলত নাম লগাই
মালিকে কবিছে মানৰ সেৱা ।
ঘৰত পঢ়িবলৈ সময়কে নাপায়
অংক দূৰৈৰ কথা ।
ঘৰৰ কাম বাদ নপৰাটোৱেই হ'ল
মালিকনীৰ মনৰ আশা ।
কিন্তু— ই কি ?
এইখন দেখোন
মাকণৰ ছয়হীয়া পৰীক্ষাৰ বহী
অংকৰ নম্বৰ ছয়ানকৈৰেৰ ঘৰত
কেনেকৈ ইমান পালি ?
আপোনাৰ দৰে নহয় স্কুলৰ চাৰ-বাইদেউহাঁত
পৰীক্ষাত অংক কৰি দিয়ে,
আমাৰ মূৰত গোৱৰ আছে বুলি
কেতিয়াও গালিও নাপাৰে ।

(৩)

আবেলি পৰত বাৰাণ্ডাত পৰা
ৰ'দৰ চেৰেঙণিত বহি,
সঁফুৰা, মৌচাক দুখন পঢ়িবলৈ বুলি
হাতত ল'লো তুলি ।
ওচৰতে আছিল মিণ্টু নামৰ ল'ৰাটো

চতুর্থ শ্রেণীত পড়ে,
কি পଡ଼ିছে এই দুখন বাইদেউ
অতি আগ্রহেৰে সোধে
তালৈ বুলি দিলো আগবঢ়াই
শিশু আলোচনী দুখন
ওচৰতে বহু চিএগৰি পঢ়
সাধুকে দুটা মান।

কিন্ত—
ই কি আচৰিত কথা !
অজ্ঞ ল'বাৰ দৰে
ই এইবোৰ কৰিছে কি ?
লিবিকি বিদাৰি ওপৰৰ শব্দ দুটাকে
পଡ଼িব নোৰাৰে যে সি ?

(8)

জয় জয় অসম চৰকাৰ
জয় আই অসম
জয় সৰশিক্ষা,
জয় জয়, ময় ময়
অসমৰ চাৰিও দিশ-
মাত্ৰ, শিক্ষাতহে লাগিল কেনা।
কথাটো হ'লে ভাবিবৰ হ'ল
জ্ঞানী-গুণী সৰ্বজনে
আপদীয়া ‘স্কুল ভাত’ক
নিৰ্মূল নকৰিলে
দেশ যাৰ ৰসাতলে। ■

চেঙেলী ককাইৰ বিয়া

(যোৱা সংখ্যাৰ পিছৰ পৰা)

শ্ৰ...মিহিৰ কুমাৰ বৰুৱা

মিহা ককাইৰ   পেটৰ ট্ৰাবল

সকলো মিহা হ'ল,
ডাড়ি নথকা   আৰি ককাই

ডাঙৰ মাতিব গ'ল।
দিপৰ বিলৰ   পাটি মুতুৰাই

দৰাৰ সখী হ'ল,
বচা আইতাই   তামোল কাটিব
কথা হৈ গ'ল।

অসমত যত   খাল-বিল আছে
চলাখ কৰিলে দৰাই
চৰণত পৰি   আগবঢ়ালে তেওঁ
নিমন্ত্ৰণৰ শৰাই।

মাইকৰ সলনি   বেণুপাটী দলক
মাতি আহিল দৰাই,
বিহার্চেল কৰিলে গাঁতত সোমাই
বেং ভেকুলী ককাই।
পূৰ্ণ উদ্যমে   আগবাঢ়ি গ'ল
বিয়াৰ আয়োজন,

এতিয়া আৰু   বিশেষ চিন্তাৰ
নাই প্ৰয়োজন।

কামৰ মাজতো   চেঙেলী ককাই
পুত্ৰ কুচিয়াৰ,
কইনালৈ লিখিছে চিঠি সঘনাই
কৰি ষচিয়াৰ।

খবৰ আহিল   জোৰোনৰ দিনা
টেলিগ্ৰাম যোগে,
কইনাজনীক   পলোৱাই নিলে
দুৰ্বৃত্তৰ দলে।■

চহৰ ভৰিলো

শ্ৰ...মিহিৰ কুমাৰ বৰুৱা
কোৰাধ্যক্ষ, অসম সাহিত্য সভা।

এদিন আমাৰ   ভেবেলা ভক্ত
আছিল চোতালত বহি,
ক্ষণ্ডেক পাছতে   পেটুৱা ককাও
আহি ওলালেহি।
পেটুৱাই ক'লে   হেৰি অ' ভেবেলা
শুনাচোন এটা কথা,
পথাৰৰ কামো   শেষ হ'ল যেতিয়া
ফুৰিয়ে আহো ব'লা।

এইদৰে দুয়ো   আলোচনা কৰি
যোৱাৰ কৰিলে ঠিক,
পহিলা আহিনত   গুৱাহাটীত গৈ
খাব দুয়ো পিক্নিক।
ভৰ্মিব যেতিয়া   গুৱাহাটী চহৰ
পিঙ্কিলে পাঞ্জাৰী কুঠা,
য়ি কোৱাটাৰ   পেণ্ট সিহঁতৰ
যেন মাউত দুটা।
যাবৰ পৰত   সিহঁত দুটাৰ
আনন্দ চাই কোনে,
এঘাৰ বজাৰ   বাছত উঠি লৈ
গুৱাহাটীত গ'ল পোনে।
ভৰ দুপৰীয়া   দুয়ো বন্ধু গৈ
গুৱাহাটীত পালে,
ৰঙালাওৰ   জোলত তিয়াই
পুৰি পৰঠা খালে।
হোটেলৰ পৰা   বাহিৰ ওলাই
বিঙ্গা এখন ল'লে,
বিঙ্গা চালকেও   সিহঁতক চিনি
দুগুণ ভাৰা ল'লে।
আদাৰাৰীৰ পৰা   ফঁচী বজাৰলৈ
বিঙ্গাত উঠি গ'ল,
সিহঁত দুটাৰ   পকেটৰ টকা
আধা শেষ হ'ল।

বিয়লি বেলাটো   ফাঁচী বজাৰত
 ঘূৰি ফুৰিল সিহঁত,
 মেইন বাষ্টাটো   হেৰাই থাকিল
 পৰিল বিপদত।
 অনিদিষ্ট পথে   খোজ লৈ দুয়ো
 পালে চিনেমা হ'ল,
 ভেবেলা আৰু   পেটুৱা ককাও
 'বিদুৰভাই' চাবলৈ গ'ল।
 জিৰণিৰ পৰত   ক্ৰিং ক্ৰিং বে'ল
 শুনিলে দুয়োজনে,
 ভাবিলে সিহঁতে   শেষ হ'ল চিনেমা
 ওলাই গ'ল একান্ত মনে।
 ফাঁচী বজাৰ বুলি   অনিদিষ্ট পথে
 দুয়ো ল'লে খোজ,
 শ্বাইচ ব্ৰেড   দুটা কিনি লৈ
 খালে মহা ভোজ।
 লাহে লাহে   ৰাতি হৈ আহিল
 চিন্তাত হেৰাল আঁত,
 মনৰ বেজাৰত   ভেবেলাই কান্দিলে
 পেটুৱাৰ হেৰাল মাত।
 অৱশ্যেত গৈ   সিহঁত দুয়োৰে
 ৰেল ষ্টেচনটো পালে,
 গোটেই নিশাটো   মহৰ কামোৰ খাই
 তাতেই কটাই দিলে।

ঝক ঝক কৰি   ৰাতিপুৱাই এখন
 ট্ৰেইন আহি পালে,
 খৰধৰ কৰি   টালি-টোপোলা লৈ
 তাতেই উঠি ল'লৈ।
 আদবাটত গৈ   টিকত মাষ্টৰে
 সিহঁতক খুজিলে টিকত,
 ভেবেলা পেটুৱা   দুয়োজন পৰিল
 দুর্ঘৰিৰ সংকটত।
 মহাক্ৰোধে জুলি   টিকত মাষ্টৰে
 বিহিলে জৰিমনা,
 ঘৰ নৌপাওঁতেই   সিহঁত দুয়োৰে
 খালি হ'ল ধনৰ মোনা।
 নামিব লাগিছিল   খৈৰাবাৰী চহৰত
 নামিলগৈ টঙ্গলাত,
 পদাৰ্পণ কৰিলে   পদৱৰ্জে আহি
 নিজ নিজ বঙ্গলাত।■

অন্যান্য সংকলন

শ্ৰ...দৰ্পণা ভৰালী

বিশ্বাস মনোৰঞ্জন, মিছাৰ সংকলন
জুতি নাইকীয়া এক বসাল প্ৰকল্পন।
মানৱৰো বিশ্বাস দানৱৰো বিশ্বাস
বিশ্বাস আজি সমৰ্পণ।
এক বিৰল মন টানি নিয়া আতংক
বিশ্বাস ভঙ্গাৰ সতৰ্ক
মনৰ কথা জনাৰ মহা প্ৰলোভন
কিন্তু আনৰ পৰা লুকুৰাৰ মহা আয়োজন
মনোৰঞ্জন মানৱৰ, দানৱ মনৰ
জুতি লগা এক বিষয়ৰ প্ৰকল্পন।
মিছা-সঁচাৰ যুদ্ধত
সত্যক অসত্য কৰা
এক বিৰল প্ৰতিপন
বিশ্বাস ভাঙা, মিছা কোৱাৰ
মনোৰঞ্জন প্ৰতিপন।।।

সময়

শ্ৰ...প্ৰণীতা বুঢ়াগোহাই

আচুৰি চিৰা-চিৰ কৰি
মোৰ কুমল হিয়া মন
আঁতৰি গ'লা তুমি
আজিও ক্ষত-বিক্ষত হৃদয়ত
অসংযু যন্ত্ৰনা অনুভৱ কৰো
তোমাৰ সন্ধান ইনতাই
মুচৰি গ'ল
সময়ৰ আঁচলখনি
প্ৰতিশ্ৰুতি বাঞ্চ চিঞ্চি
নিঞ্জন অজান ঠাইত
অশ্ৰ মুচি তোমাৰ আগমন অপেক্ষাত
বুকুৰ মাজৰ শুভ আশাৰ পাহিতে যেন
তেজৰ কৰাল লাগে
লুটুৰি পুতুৰি
আহ! কি যে যন্ত্ৰনা সময়ৰ।।।

মামাৰ চৰকাৰ

শ্ৰ...দিগন্ত দেউৰী

অ' মামা অ' মামা
কিনো তোমাৰ লীলা,
হাত এবি পদুমপাহিক
আকৌৰালি ল'লা।
চিগা হাতৰ মৰম-চেনেহ
পাহৰি তুমি গ'লা,
ধূনীয়া দেখি পদুমপাহিত
তুমি বহি ল'লা।
চলে-বলে কৌশলেৰে
গাদীখন ল'লা কাঢ়ি,
তোমাৰ মায়াৰ জালত পেলাই
সৰ্বাকো দিলা খেদি।
লাহে লাহে বুদ্ধি খটাই
ভাবিলা যে তুমি,
দুখীয়া বাইজক এণ্ণণ দি
নিও দুণ্ণণ কেনেকৈ টানি।
সেয়ে ছাগে চামুচেৰে দি
বেলচা মাৰি নিয়া,
ইছা গ'লেই বয়-বস্তৰ
দাম বঢ়াই দিয়া।

বিভিন্ন আঁচনিবে বাইজক ভূলাই
এৰাল তুমি দিয়া,
গছ পুলি বৰাই চেলফি মাৰি
দহ হাজাৰ টকা দিয়া।
নিৰ্বাচনৰ সময়ত বুকু ফিল্ডাই কোৱা
আমাক জিকাই দিয়া,
কোনো চিন্তা নোহোৱাকৈ অৰুণোদয়ৰ ধন
মাহে মাহে পাৰা।
কথা মতে কাম একলাখ চাকৰি
সঁচাই মামা দিলা,
দৰমহা কম কাম বেছি
এয়াওঁ জাপি দিলা।
শিক্ষকবোৰক হেনো পঢ়োৱাতকৈ বেছি
অন্য কামত কৰোৱা বিজি,
চিলেবাচৰ মতে পঢ়োৱাই গ'লে
জ্ঞান দিয়াত হয় লেজি।
য'তে-ত'তে মামা চিকিৎসালয় পাতি
ডাঙৰ ডাঙৰকৈ বনাইছা ঘৰ,
ডাক্তাৰ নাই বিছাত পৰি
বেমাৰী যে হয় নিথৰ।
ধাৰ কৰি কৰি আৰুনো কিমান
চলাবা মামা দেশ,
ভোটৰ আশাত আঁচনিৰ ধন বিলাই
ৰাজকোষ কৰিলা শেষ।■

আমাৰ হেড়ছাৰ শ্ৰ...পটেটু গোহাই

আমাৰ হেড়ছাৰ   মানুহ নহয়
 নৰুৱাপী ভগৱান,
 সকলো ভক্তই   সমস্বৰে যাৰ
 গাইছে বন্দনা গান।
 বিদেশ ভ্ৰমণত   উচ্তাদ তেওঁ
 দেশে দেশে ঘূৰি ফুৰে,
 চাৰ্টাচ বিমানৰ   খৰছৰ বাবদ
 জি এছ টি লগাই দিয়ে।
 দুখীয়া দেশৰ   পৰজা আমাৰ
 লঘোণে ভোকে মৰে,
 আম্বানি ছাৰৰ   গুতেকৰ বিয়াত
 হাজাৰ কুটি খৰছ কৰে।

হেড়ছাৰৰ পৰা   আশীৰ্বাদ ল'লে
 আম্বানি ছাৰৰ বেটাই,
 দুখীয়াক ঠগি   ধন ঘটিবলৈ
 উপদেশ দিলে নেতাই।
 আমাৰ ছাৰক   ঈশ্বৰে পঠাইছে
 স্বৰ্গপুৰীৰ পৰা,
 আজিৱেই   ধন ঝাঁটি লোৱা
 ধনীৰ দালালৰ ল'ৰা।
 পালি নেতাগণে   চাই সৰগলৈ
 ছাৰৰ মংগল মাতে,
 শুনিব বিচাৰে   কিনো কথা পাতে
 স্বয়ং ঈশ্বৰৰ দৃতে।■

মহিনাহাঁতৰ বকলা

মৰম মহিনাহাঁত,

বৈতৰণীপৰীয়া এই গেৰেলাৰ মৰম ল'বা। বোলো
কথাবাৰ শুনিছানে? তোমালোক লুইতপৰীয়া ভাষাটোক
ভাৰত চৰকাৰৰ ক্ষেপণী ভাষাকুপে স্বীকৃতি দিছে বুলি জানিব
পাৰিছো। কথা শুনি এই গেৰেলা নিছাদেউৰ মনটোত
উচ্চিচ লাগিছে। অন্ততঃ আমাৰ মুখৰ ভাষাটোক এখন
ৰাষ্ট্ৰী আমাৰ মৃত্যুৰ পাছতো দুহেজাৰ বছৰীয়া পুৰণি ক্ষেপণী
ভাষা কপে স্বীকৃতি দিছে।

আমাৰ বৈতৰণী পাৰৰ সকলো লুইতপৰীয়া আনন্দত
উভাৱল হৈছে। অন্ততঃ আমাৰ মৃত্যুৰ পাছতো ভাৰতৰ ছফ্টা
ভাষাৰ সৈতে ফেৰমাৰিব পৰাকৈ আমাৰ ভাষাটোৱেও
স্বীকৃতি লাভ কৰিলৈ। এই খিনিতে ইংৰাজী, হিন্দি প্ৰেমী
মহিনাহাঁতলৈওঁ এটা পৰামৰ্শ আগবঢ়ালোঁ। আইব মুখৰ
ভাষাক, সুমধুৰ সংস্কৃতিক সদায় মৰ্যদা সহকাৰে চাওঁক।
এইয়া আমাৰ বেদৰ বাণী-ঘি মোৰ মুখৰ ভাত, পিয়াহৰ
পানী আটাইতকৈ মোৰ মুখৰ মাতটো কাঢ়িব খোজে তাক
অগ্ৰিয়ে দাহন কৰক, তাক ইন্দ্ৰ বজ্রপাত দি মাৰক।'

সেয়েহে আনন্দৰ পৰতে তোমালোকলৈ
বৈতৰণীপৰীয়া মৰম যাঁচি আবেগৰ অঞ্চ -অঞ্জলী যাচি
তোমালোকৰ সুন্দৰ ভৱিষ্যত কামনা কৰিলোঁ।

ইতি

তোমালোকৰ গেৰেলা নিছাদেউ
বৈতৰণী তিনি আলি, যমপুৰ।

এইয়া যে তোমাৰ ককা আইতা শ্ৰ...পুষ্পা চৃতীয়া

সোণমইনা !

মোবাইলটো এখন্তেক এৰা
এই ফালে চোৱা
এইয়া যে তোমাৰ ককা আইতা
সেৱা এটা কৰা
আশীৰ্বাদ লোৱা
অকনমান বহা
নীতি-বচন কওঁ
ককা-আইতাৰ কথাবোৰ
মনপুতি শুনা
ভাল ল'বা হ'বলৈ
সৎ কথা শিকিবলৈ
সজ পথে যাবলৈ
সু শিক্ষা, সু ব্যৱহাৰ জানিবলৈ
ডাঙৰ মানুহ হ'বলৈ
ধৈৰ ধৈৰ কথা জনা

আপোন এইয়া যে তোমাৰ
মৰমৰ ককা-আইতা
বয়সত বুঢ়া, মন চেঙেলীয়া
কথাত বুঢ়া, হাঁহি ধেমেলীয়া
ভগৱান যেন জ্ঞান কৰা
তেতিয়াহে হ'ব পাৰিবা নিশ্চয় মহান
ডাঙৰ মানুহ, আদৰ্শবান পুৰুষ
দেশ আৰু জাতিৰ গুৰি ধৰোঁতা।■

অসমৰ একমাত্ৰ হাস্য-ব্যংগ বাৰ্তালোচনী

মা

শ্র...অনুৰাগ প্ৰতিম ভঁৰালী

পঞ্চম শ্ৰেণী

এচ. এফ. এচ. স্কুল, ধেমাজি।

মায়ে মোক জনম দিলে
অতি চেনেহেৰ,
মা তোমাৰ কোলাত শুই
দেখো মই সপোন সৰগৰ।
মৌ বৰষে তোমাৰ মুখৰ মাতত
দুখ-ভাগৰ সকলো পাহৰো
সেই সময়ত,
নেৰাই খোৱাইছিলা মোক
মুখত ভৰাই শুজি
মেখাওঁ বুলি কলেওঁ
যোৰ কৰি তুমি
তুমিয়েই চেনেহী মা
মোৰ বৰ মৰমৰ মা।।।

চৰাই

শ্র...বাজনন্দিনী ভৰালী

চতুর্থ শ্ৰেণী

মাদাৰ্চ প্ৰাইদ্ স্কুল, ধেমাজি।

অ' চৰাই অ' চৰাই
মোৰ মৰমৰ চৰাই
আকাশত উৰি উৰি
পাখি মেলি মেলি
তুমি মোৰ বঙ্গীন চৰাই
ৰচকী তুমি মৰমী তুমি
অ'সৰ চৰাই
পাখি মেলি উৰি যোৱা
দূৰ-দূৰণ্গলৈ
ধৰণীলৈ আহা তুমি
ৰং বিলাবলৈ।।।

মোৰ মেকুৰিটো

শ্ৰ....ৰত্নপাল চুটীয়া, সপ্তম শ্ৰেণী
নলনিপাম মজলীয়া বিদ্যালয়, ধেমাজি।

মোৰ এটা মেকুৰি আছে
তাৰ নাম বাম
মাছ আৰু নিগনি
ধৰি খোৱাই হ'ল
তাৰ কাম।
বামে যায় চেকুৰী
নেজডাল জোকাৰি
নিগনি বিচাৰি
দীঘল দীঘল তাৰ
মুখৰ দাঢ়ি।
সুবিধা পালেই সি
নিগনি ধৰি খায়।

নাপালে কিঞ্চ বৰ বেজাৰ পায়
মূলা নামৰ আছে মোৰ
এটা মৰম লগা বগা নিগনি
বিস্কুট খাই তাৰ হ'ল বৰকৈ হাগনি।
পেটৰ বিষত মনমাৰি
আছিল চুকত বহি
মেকুৰিটোৱে খাই থ'লে
একে জাপে ধৰি।
তাকে দেখি বামৰ প্রতি
মোৰ মৰম গ'ল কমি,
মাছ-মাংস নিদিয়া হ'লো
বজাৰৰ পৰা আনি।
বেজাৰতে বামেও গ'ল
ভৰাললৈ গুচি,
ভৰালৰ নিগনি খাই
বচালে ধান মুঠি।■

অসম একমাত্ৰ হাস্য-ব্যংগ বাৰ্তালোচনী

মন মোৰ কুমলীয়া

শ্ৰী...স্পেইনী বৰ্মণ, অষ্টম শ্ৰেণী
তেজপুৰ বেত্ৰেড হার্ট স্কুল, তেজপুৰ।

মন মোৰ কুমলীয়া বৰ মোহনীয়া

মনত জ্বলে চাকি

মন যায় মোৰ গোটেই পৃথিবী পোহৰাই দিবলে

মনৰ মাজত আছে বহতো ভাল-বেয়া কথা

সময় পালে কম কেতিয়াবা

কিন্তু

মন ! তুমি মোৰ অতি মৰমৰ

বৰ ভাল পাওঁ তোমাক চকু মুদি

মনৰ মিলন অতি মোহনীয়া

গোটেই জীৱন জুৰি

চিএগৰি কব মন যায় মনৰ কথাবোৰ

মোৰ মনক সাক্ষী কৰি

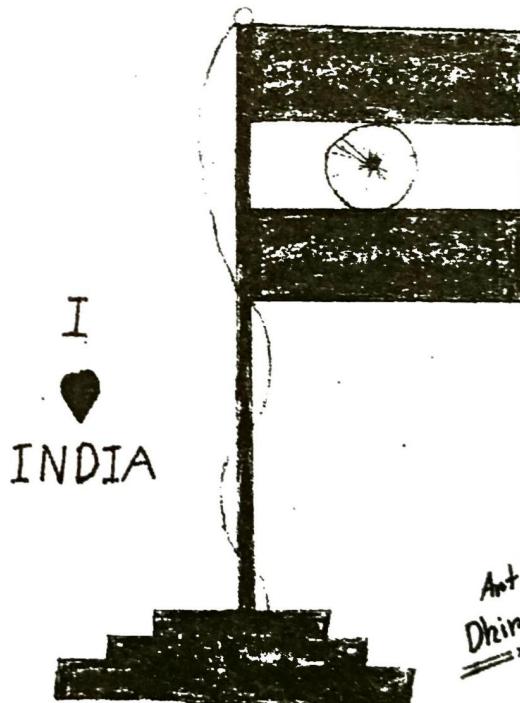
মই যে মোক অতি ভালপাওঁ জীৱনজুৰি

মন অ' মন !

তুমি মোৰ অতি চেনেহৰ

অতিকে আপোন।■

Happy Independence Day

শ্ৰী ধীৱাংগ ভাৰতীক ভৰালী
শ্ৰেণী - L.K.G.
S.F.S School, Dhemaji

নাতিনীহত্তৰ পিঠা ভগাব নোৱাৰি জহনীয়ে পেটত ভৰাই থলে

শ্ৰ...কনক লতা গাঁণে বুঢ়াগোহাঁ

হতশ্ৰী জীতিয়ে পিঠা পুৰিছিল
হতশ্ৰী যোৱালে বুলি,
আটোম টোকাৰিকৈ ঢাকিব নৌপাওঁতে
নিলে নাতিনীয়ে টানি।
নাতিনী আকো অকলে নাছিল
আছিল সতিনী লগত,
পিঠাটি ভাগ কৰিব খোজোতে
পৰিল দুয়োজনী ফান্দত।
দুয়োজনীকে সৰহকৈ লাগে
নেখাই কোনোজনীয়ে কম,
দূৰৰ পৰাই জহনী এটাই
লৈছিল সকলো গম।
জহনীয়ে বোলে হেৰ নাতিনীহত্ত
কাজিয়া লাগিব এৰ,
তুলাচনীয়ে দুয়োজনীকে
সমানে মাৰি দিম ফেৰ।
এচটি পিঠাকে দুচটি কৰি
তুলাচনীত তুলি দিলে,
সমান কৰিবলৈ জহনীয়ে

দগা কতো বিচাৰি নাপালে।
এফালে গধুৰ আনফালে লঘু
জহনীয়ে নজৰ কৰিলে,
সৰহফালটো কামোৰ এটা মাৰি
তুলাচনীত পুণঃ দিলে।
আনফালে আকো তুলাচনীখনে
তললৈ দৰাই নিলে,
নাতিনীহত্তৰ পিঠা ভগাব নোৱাৰি
জহনীয়ে পেটত ভৰাই থলে।
নতিনীজনীয়ে সতিনীৰ লগত
কাজিয়া কৰোঁতে পিঠাচটি গ'ল হেৰায়,
জহনীয়েও সুযোগ বুজি পলাল
দুয়ো মৰিল কপাল থপৰিয়ায়। হাঃ হাঃ হাঃ..।

লিমাৰিক

শ্ৰী...ভূপেন দত্ত, নাওবৈচা, লখিমপুৰ

১) সৌজন্য নয়না বৰুৱাৰ পৰিবাৰ

নিজে চলায় নলয় ড্রাইভাৰ

অথথা খৰচ হয়

ৰহস্য খুলি নকয়

সবে নয়নাক গৱিহণা দিয়ে বৰ।

২) জিনছৰ পেণ্ট-চার্ট পিঙ্কি ফুৰে চোৱা

পিতৃৰ ঘৰ হেনো তেনেই লাওলোৱা

মণিক ফচালে তাই

চাকৰিটো দেখা পায়

বোৱাৰী হোৱা তাইৰযোগ্যতা নাই।

৩) বৰুৱাইও শুনে মানুহবোৰে কোৱা

তেওঁ হেনো সচাঁকৈয়ে তিৰতা সেৰুৱা

নয়নাহে ডাঁকাটি

ভোলোৱা জানে মন্ত্রটি

নয়নাই যোৱা নাই বৰুৱাক এৰি।

৪) নয়নাৰ কাণু দেখি বেচেৰা বৰুৱা

বহুতৰে ওচৰত হয়যে ধৰুৱা

সোধে কৰিছেনে মেছ

একোকে নকয় কৰে বুলি নিথৰুৱা।

৫) এদিন বৰুৱাই এটা কৰিলে কাণু

গোটাই ল'লৈ কিছুমান মদৰ ভাণু

নয়নাৰ প্ৰেমিকক

মাতিলে সকলোটিক

মূৰত কোবাই ভাঙ্গিলেমদৰ ভাণু।

৬) নয়নাজনী তেনেই জঁয় পৰি গ'ল

বৰুৱাক তাই বাধ ফেন দেখা হ'ল

তেওঁ ল'লৈ কৈচি তুলি

কাটে নয়নাৰ চুলি

কিনো কৰিলোঁ বুলি অনুশোচনা হ'ল।

৭) আগতকৈ নয়না বহুত ভাল হ'ল

জিনছৰ চার্ট-পেণ্ট কৰিবালৈ গ'ল

নিজ সাজ পিঙ্কি তাই

মেহ বাঢ়িৰ ঘনাই

বৰুৱাৰ তাইলৈ মৰম বাঢ়ি গ'ল।

৮) লগৰীয়াই বোলে তই ভাল কৰিলি

এতিয়াহে আচল বীৰ পুৰুষ হ'লি

পতি বিনে গতি নাই

সব তাই বুজি পায়

বৰুৱাক সেৱা কৰে পুৱা ও গধুলি।

ভোজৰ সূচনা

শ্র...ভাস্কৰ জ্যোতি দাস, হাজো

- ১) হেঁপাহ পলুৱাই উদৰ পুৰাই
পাইছনে ভোজ থাই?
পোৱা নাই যদি মোক চোৱা সুধি
সূচনা দিলো বিলাই।
- ২) ভোজৰ আগত মেলৰ পিছত
মনত ৰাখিবা সদায়,
ভাবি গুণি চাবা নিয়মিত খাবা
ব্যঞ্জন জুতি লগাই।
- ৩) প্ৰথমে ভাত লৈ নাখাবা টপকৈ
আঞ্চা কি আছে চোৱা,
তৰকাৰী ভাজি বিধে বিধে সাঁজি
বিলনীয়াক দিবলৈ কোৱা।
- ৪) আমৰ আচাৰ বেঙ্গলৰ খাৰ
লগতে শুকান ভাজি,
দিব বিধে বিধে লৈ যোৱা অবাধে
ভাতৰ কাৰত সাঁজি।
- ৫) দাইল মাহৰ নহ'লে মুচৰ
দিবলৈ সাজু বিলনী
সোণতে সুৱগা খোৱাত জুতি লগা
পদিনাৰ কেঁচা চাট্টনি।

- ৬) ঠেকেৰা নহ'লে ও ভকুৱা মাছ বৌ
দিয়ে নেকি কাৰত ?
অলপ ধৈৰ্য ধৰি লিবিকি বিদাৰি
মন দিয়া ভাতৰ পাতত।
- ৭) পোলাওঁ বিৰিয়ানী মাংস আছে নেকি
গোঁফ ওলাইছে দেখোন,
দৈ আৰু মিঠাই এতিয়ালৈ নাই(?)
বাটিত সাজিছিল চোন।
- ৮) এবিধ দুবিধকৈ সকলোখিনি লৈ
খোৱাত মনোযোগ দিয়া,
চাৰোনেৰে হাত ধুই তামোল-চালি লৈ
লাহেকৈ বিদায় লোৱা।

ভাকুটকুটৰ ৰাশিফল ওঁমঃ নমোঃ ভগবতে বাসু দেবাযঃ

ৰাশিফল ২০২৪ বৰ্ষ - তিনিমহীয়া

- মেষ-(অ, ল)** : এই তিনিমাহত মেষ ৰাশিৰ জাতক জাতিকা সকলৰ চালানী মাছ বন্ধ হৈ যোৱাত লোকেল মাছ খাই দেহাত শক্তি বৃদ্ধি হোৱাৰ যুগ। লোকেল মক্কেলৰ হেতি ক্ষেত্ৰত গান গোৱা সকলে ৰাইজৰ সমৰ্থন পোৱা যুগ আছে।
- বৃষ-(ডি, ব)** : এই ৰাশিৰ জাতকৰ বাবে এই তিনিমাহ অশুভ। আন্দোলন-চান্দোলনত যোগ দিলে পুলিচৰ পিতন খোৱাৰ যুগ বিদ্যমান। অৱশ্যে দুই এজনে বেক্চাইদে দি গৈ গামোছা শৰাই-মালা পিঞ্চাত উপহাৰ পোৱা সন্তোষনা নথকা নহয়। যত্নৰ ত্ৰুটি নকৰিব।
- মিথুন-(ক, ছ)** : স্বয়ং শিৰ লস্তাৰ যুগ। এই ৰাশিৰ জাতক-জাতিকা সকলে দুই চিলিমমান খাই লাঁখাই পৰি থকাৰ যুগ। স্বয়ং জঁটাধাৰী শিৰৰ আশৰ্মীবাদ অৱশ্যে পাৰ।
- কক্ষট-(ড, হ)** : এই ৰাশিৰ সন্তান থকা মাক-বাপেকসকল সাবধান হোৱা উচিত। কুৰকুৰি খাই আপোনাৰ সন্তানৰ পকৰে পূৰ্বপুৰি বাব পাৰে। ওচৰত কুৰকুৰি বিকা দোকান আছে যদি বন্ধ কৰাই দিয়ক।
- সিংহ-(ম, ট)** : এই ৰাশিত প্ৰেম পীৰিতি জমোৱা যুগ। কেতিয়াবা অবধ্য প্ৰেম কৰোতে পিঠিত ওঁটেঙ্গা পৰাও ভাগ্য নুই কৰিব নোৱাৰিব। কাৰণ বাহু মূৰৰ ওপৰত বিদ্যমান।
- কন্যা-(প, ঠ)** : এই ৰাশিৰ জাতক-জাতিকাৰ লোভ বেছি হ'ব। আলহী আহিলে আলহীৰ কাঁহীৰ পৰা মাংস খাওঁতে লাজ পোৱাৰ যুগ বিদ্যমান। গতিকে লোভ সামৰিবৰ বাবে মুখত তলা লগাই থব। নহ'লে লোভেই পাপ পাপেই মৃত্যু হোৱাৰো সন্তোষনা আছে।

- বৃশিক-(ন, ষ) :** এই বাশির ব্যক্তিসকলে সাধারণে এই তিনিমাহৰ বাবে বাজনীতিত সুবিধা লব পাৰিব। ইটো দলত টিকত নাপালে অন্য দলত টকা-পইচা অধিক খৰছ কৰিলে টিকত পাই বিনা কেনভাচেই জিকাৰ পূৰ্ণ সন্তোষনা আছে।
- তুলা-(ৰ, ত) :** তুলা বাশির ব্যক্তিসকল সাহসী। সাহসী হোৱাৰ কাৰণে দুইনম্বৰী কাম কৰাটো পাৰ্গতি। কেতিয়াৰা দুইনম্বৰী কাম কৰোতে কাঠে কাঠে পৰি পুলিচৰ পিতন খোৱা যুগও বিদ্যমান।
- ধনু-(থ, ভ) :** এই তিনি মাহত ধনুৰাশি জাতক-জাতিকা সকলৰ বাবে বেয়া যুগ। মদ থাই চিতালাংখাই পৰি থাকোঁতে মুখত কুকুৰে মুতিব পাৰে বুলি পানীৰাম সকলক সাৰধান কৰা হ'ল।
- মকৰ-(খ, জ) :** ব্যৱসায়ত লাভ হোৱাৰ যুগ। ডাঙৰ ডাঙৰ ব্যৱসায় সকলৰ পৰা কিঞ্চ টকা ধাৰ লৈ ঠগাৰ পৰিকল্পনা কৰক। বঙাবটল, বগাবটল, হাঁহ, ছাগলী, কুকুৰা মাংসৰে ভোজন পোৱা নিশ্চিত।
- কুন্ত-(গ, শ) :** এই বাশির লোক সকলৰ দশা মন্দ। শনি প্ৰহই থিয় থিয় লঙ্ঘি আছে। ক'লা ছাগলী আনি চুমন পণ্ডিতক দান দিয়ক। হাতত বঙা জৰী পিঙ্কাই দিলে ভাগ্য সুপ্ৰসন্ন হ'ব।
- মীন-(দ, চ) :** টেনশন আৰু হতাশাগত্তৰাৰে আগুৰি থকা যুগ বৰ্তমান। সুদৰ্শুৰ সকলৰ বাবে অতিশয় বেয়াৰ দিন। সূতে-মূলে ধন হোৱাৰ পাৰে। পুলিচৰ ভয়ত চুপে-চাপে বাকচৰ চুকত সোমাই থকাৰ যুগ। নহ'লে ঠেটেলিয়াই পেলোৱা আশংকাই বেছি।

তামোলে মেলিলে ডাবি, কোন কালৈ যাবি।
চালত পৰিল ফেঁ, মোৰ বাশিফল মিছ।। হা... হা... হা...।

মৰটনৰ গছ

শ্ৰী...ৰিণি তামুলী, ধেমাজি

পিঠাখোৱা গাৰঁত এহাল মানুহ আছিল। তেওঁবিলাকৰ দুটা ল'বা-ছোৱালী। ডাঙৰটো ল'বা। তাৰ নাম গেন্দু। ছোৱালী জনীৰ নাম জয়ন্তী। দুয়োজনে নিয়মীয়াকৈ শুললৈ যায়। গেন্দু, ল'বাটো টেঙুৰ আৰু কুট্কুটিয়া। জয়ন্তী থান্দামুণ্ডা, হোজা প্ৰকৃতিৰ। গেন্দুহ'তৰ ঘৰৰ বাৰীখন আহল-বহল বেচ ডাঙৰ। গেন্দুৰ দেউতাকে তাতে শাক-পাচলিৰ বজাৰ কৰে। শাক-পাচলি বজাৰত বেচি যথেষ্ট টকা উপাৰ্জন কৰে আৰু নিজেও খাই আৰু ওচৰ-চুবুৰীয়াকো দিয়ে। এইবাৰ আকৌ দেউতাকে আলু খেতি কৰিম বুলি ভাৰি মাটিদৰা চাহ কৰি পাতি-পাতি কৰি আলু কলে।

ইহ'তহালৰ দেউতাক প্ৰায়ে বজাৰলৈ যায়, শাক পাচলি বেছিবলৈ। আহোতে ইহ'তৰ কাৰণে প্ৰায় মৰটন লৈ আহে। যিটোৱে ভালকৈ পঢ়িছিল আৰু কিতাপৰ পৰা কিবা প্ৰশ্ন শুধিলে কৰ পাৰিছিল তাক এটা মৰটন বেছিকৈ দিছিল। প্ৰায় জয়ন্তীয়ে বেছিকৈ মৰটন পাইছিল। এইটোকে লৈ গেন্দুৰ বৰ খৎ। সি কেনেকৈনো

ভনীয়েকৰ মৰটনবোৰ হাত কৰিব পাৰি তাকে চিন্তা কৰি থাকে।

এদিন গেন্দুৰে জয়ন্তীক ক'লে- ভণ্টী, তই এটা কাম নকৰ কিয় ? আমাৰ দেউতাই আলুবোৰ কেনেকৈ শাৰী পাতি কইছে দেখিছ ? তয়ো দেখোন তোৰ হাতৰ মৰটনবোৰ কৰ পাৰ, লাগিলে মই অলপ সহায় কৰি দিম।

আলুবোৰ এক সপ্তাহতে গজালি ওলাল। এতিয়া ডাঙৰ হ'ব, তলত থোপা-থোপে আলু লাগিব। তোৰ মৰটনবোৰ লগাই দিলে চেৰ মৰটন লাগিব, তই খায়ে শেষ কৰিব নোৱাৰিবি। ককায়েকৰ কথা মতে তাই মৰটনবোৰ কই দিলে। জয়ন্তীয়ে কইথৈ অহাৰ পিচতেই গেন্দুৰে মৰটনকেইটা উঠাই আনিলে।

জয়ন্তীয়ে ভাৰিছে মৰটনৰ গছ ওলাব আৰু চেৰ মৰটন লাগিব। তায়ো খাৰ আৰু গেঞ্জেলাকো দিব। পাৰিলে লগৰীয়াকো দিব, বৰ ভাল লাগিব হাঁ হাঁ হাঁ....ভাৰোতেই গ'ল। মৰটন গছ হ'লে নোলাল। এনেও মৰটনৰ গছ নগজে। গেন্দুৰ পেটত হ'লে হজম হ'ল।■

ফুলশয্যা নিশা ৰজনীগন্ধাৰ গোপ্তা

শ্ৰ...টঙ্কেশ্বৰ ভৰালী

বোলো কোন অ' ! সেইটো, এই কালসঞ্চিয়া বেলিকা বাৰী চুকত মেৰেককৈ পুৰণি
শুকান জেঁড়োৰা সুটি ভঙ্গ মাত এটা শুনি ঘেনাই বৰপিতায়ে ঘৰৰ ভিতৰৰ পৰা ওলাই আহি
চোতালৰ পৰা হোমোকি এটা মাৰিলে ।

নেমাটো বুলি ভাবিছিল যদিও ঘেনাই বৰপিতাই ভয়ত মেহেঙাকৈ মুখখন মেলি সি
কলৈ-

এহ ম- মইহে বৰপিতাই । এ বোলো কলা পাত এখন কাটো বুলিহে সোমাইছিলো -
দৰকাৰত লাগিছিল ।

কিহৰ দৰকাৰ হ'ল অ' সোধ-পোচ নাই হ'বলা । মন গলেই কলা পাত কাটিবি, মন গলেই
ডেকিয়া শাক বুটলিবি, জেঁড়ো-জপনা নি খৰি খাবি, বাজুৰা পাইছ নেকি ? যা ওলা, ওলা ।
মোৰ চকুৰ আগতে বাৰীৰ পৰা ওলাই আঁতৰ হ' হঁক ।

গেঞ্জেলা দেদাইৰ ভায়েক কেলাই কানিয়াই নয়নমনিক ভাত এসাজ খোৱাৰ একো এটা
যোগাৰ কৰিব নোৱাৰি ঘেনাই বৰপিতাইৰ বাৰীৰ হেন্দালিতওলমি লাগি থকা জালি কোমোৰা
এটা কানি-মুনি সময়কণ্ঠে চুৰ কৰি চিঞ্চি আনি সীমা পাৰ কৰালে । বোলো-“ চুৰৰ চুৰ মন
গিৰিহঁতৰ এক মন ” ঘেনাই বৰ পিতায়ে তলকিবই নোৱাৰিলে । দুই এদিনতে নয়নমণি বিয়া হৈ
পৰৰ ঘৰলৈ যাবাগৈ । ভাত এসাঁজ নোখোৱালেই নহয় । বাকী যেন তেন, ঘৰতে গজলিয়া হাঁহ
এটা নে দুটা কিৰা আছে যেতিয়া- ভাত সাঁজ খোৱাই লেঠাটো মাৰি আঁজৰি হ'ব পাৰিলেই
হ'ল ।

টকৌ গুটিয়া চকুৰে উজলা দাঁতৰ চকুত লগা ধূনীয়াজনী গেঞ্জেলা দেদাইৰ একেজনী
মাত্ৰ পেট মচা ছোৱালী । আগলৈ-পিছলৈ বুলিবলৈ কেউ-কিছু নাই । মাক নাইকিয়া মাউৰী
হোৱাত গেঞ্জেলা দেদায়ে জীয়েকক বৰ আদৰ যত্নত তুলিলে । টকৌ চকু উজলা দাঁতেৰে

দেখাত অকণমান আপচু যদিও বাপেক গেঞ্জেলাহৈ সেইবোৰ তল পৰিবলৈকে মৰমৰ জীয়েকৰ নাম বাখিছিল হেনো চকুৰ মণি-মানে চকুমণি অৰ্থাৎ নয়নমণি। কথাতে কয় - নহয়, বোলে, যিমানেই পেটৰ পোৱালী বেয়া নহওঁক লাগে মাক-দেউতাকৰ মানত নিজৰ পেটৰ পোৱালী সদায়ে ভাল। থবলৈকে ঠাই নথকা- মুৰত থলে ওকণীয়ে, মাটিত থলে পৰৱাই থায়। সমনীয়া-লগৰীয়াই নয়নমণিক তেলেকী জনীয়ে বুলিয়ে কয়। তাকে যেনিবা অগা-আগি নহয়। সেই তেলেকী নয়নণিৰেই বিয়াৰ আয়োজন। পৰিয়ালৰ সমন্ধীয়ই পাললৈ এসাঁজিকৈ ভাতখোৱা দিহা কৰিছে। প্রতি ঘৰতে -মাছ-মাংস, ভজা-পুৰা, নানা ব্যঙ্গনেৰে শাক-চৰজি, বিধৰ বিধৰ আইটেম্ কৰি নয়নমণিয়ে ভাতকেইসাঁজি বৰ তৃষ্ণিৰে ডিঙি গুৰিলৈকে পেট ওফণাই থাইছে। কৈছো নহয়- নয়নমণিৰ এই দিন কেইটা কোনোৱাই কৰৰ দৰে “মিষ্টতে বাফেঞ্জী পষ্ট, সান্দহতে হেণ্ট” বুলিব পৰি। টপালি টপালি হাত চেলেকি-পৰৰ পায় জৰুৰ গাৰে থাইছে, আৰু থাইছে। নাই দুই এদিনতে বিয়া হৈ আনৰ ঘৰৰ বোৱাৰী হ'বলৈ গুছিয়াৰ। পৰিয়ালৰ যিয়ে যেনেকৈ পাৰিলৈ এসাঁজ ভাত খোৱাই শুভপৰিগঞ্জনলৈ আজৰি পিজৰি হ'ল।

বৰৰ ঘৰ বৰ এটা দূৰৰ নহয়। ওচৰতো নিজ গাঁৱৰ পৰা এখন গাওঁ এৰিয়েই পোৱা দুলাধৰীয়া গাওঁ। মেয়ধৰ গাওঁবুঢ়াৰ কেলেছৰা পুতেক নাম কলিয়া। ল'ৰাটো পেলনীয়া বিধৰ নহয় যদিও এটা অণুণ আছে। ল'ৰাৰ চালৰ বৰণ অকণমান কিছি কিছি কৰে ক'লা। মানে নামে মানুহে মিল থকা। সেই কাৰণে গাঁৱৰ গঁণ্গাই কাউৰী কলিয়া বুলি মাতে। সি বেয়া নেপায়। সেইটোনো কি বেয়া পোৱা কাম-স্বয়ং জগতৰ ঈশ্বৰ শ্রীকৃষ্ণে দেখুন শ্যাম বৰণীয়া আছিল। সেই কাৰণে তেৰাক ভকত বৈষণৱে কলিয়া কৃষ্ণ বুলি নকয় জানো। আমাৰ কলিয়াৰ আগত আকো কলিয়াক উচ্ছেদ কৰি কাউৰীহে বে-দখল কৰি ঘৰ-বাৰী কৰিলে। ভালেইহ'ল দিয়কচোন। ডাকল কলিয়া হ'লে নামটোও দেখুন মাতিবলৈ শুনিবলৈ আচহৰা নেলাগিব জানো। সেয়েহে ‘মিতিৰো ৰওক চাউলো সিজক’ চিংগ'ল কলিয়া কৰি মাতিবলৈকে গঁণ্গাই চিংগ'ল কৰি ল'লে। বৰৰ ভাল গুণো নথকা নহয়-আছে। খৎ-ৰাগ সম্বৰণ কৰি মুখত অনবৰতে হাঁহি বিৰিঙি থাকে। নেহাহিলেও এক ডেৰ আঁঙ্গুল ওপৰ পাৰি দাঁত ওলাই থকা বাবে অকল হাঁহি থকা যেনেই

দেখি। হাঁহিলে দুআঙুল দাঁত ওলিয়াই যিটোহে ভুৱন ভূলোৱা হাঁহি মাৰিব কাৰনো বাৰু মোহ নোপজিব। মোহ লাগিবৰে কথা। চকু চৰহা কিছুৰে বেয়া চিঞ্চি বটনা নকৰাও নহয়। কয়-স্থান, কাল, পাত্ৰ নাই। যাকে দেখে তালৈকে চাই হাঁহিটো মাৰি দেখুৱায়। তাৰনো কি দুখ। তাৰ স্বভাবেই সেইটো। কথা ক'লেও লেবাই লেবাই কয়। শুনিলেই শুনি থাকিব মন যোৱা। মুঠে-মাঠে নয়নমণি আৰু একে বাৰে পাত্ৰ যোৱা। নশলাগি নোৱাৰি।

হ'ল বিয়া বোলো- উৰুলী দিয়া। বৰ আহি পদুলীত থিয়। কইনাৰ ত'ত নাই। দৰা আহি পালেহি বুলি নহয়-বাহিৰ ফুৰিবলৈকে ত'ত নাইকীয়া। নগলেই নহয় নহলে তিয়নি তিতেহে লাগে। ইঘৰে সিঘৰে খাই খাই পেটৰ গণগোল, দিনে দুইৰ পৰা তিনিলৈকে যাব লগা অৱস্থা, সেয়ে বৰৰ ঘৰলৈ যোৱা আগতে কৰ্মফেৰা কৰি আজৰি হ'বলৈ কইনাৰ ত'ত নাই। সময়ে পেট ফুলি যিটোহে জুইত আলু-বেঞ্জেনা পুৰা ফুঁচ-ফুঁচিয়া একোটাহ'ত এৰে নকৈ নোৱাৰি। বৰা খোৱা পুক, কীট-পতঙ্গই তেলপুঙাটো দিবই মানুহৰো মতি ভ্ৰম হৈ ধলি পৰাটো খাটাং।

ফুলশৰ্য্যা বাতি নয়নমণি ওৰফে টকো গুটিয়া তেলেকীয়ে কলীয়া ওৰফে কাউৰী কলিয়া পতিয়ে গম নোপোৱাকৈ আলু-বেঞ্জেনা জুইত পুৰিলে হোৱা ফুঁ-ও-চ ফুচিয়া শব্দৰে ধীৰে ধীৰে একোটা শিতল মিছাইল এৰি থাকিব ধৰিলে। তাইৰ ধাৰণা কৰ্মফেৰা নৰ পতিয়ে গমকে পোৱা নাই। পৈয়েকে সকলো জানিও একো নজনাৰ ভাও ধৰি মুখখন ইকাটি-সিকাটি কৰি থাকিল। নয়নমণিয়ে কথাটো বুজিব পাৰি তাই উৰাই থকা চাইলেখও বকেট বমৰ প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ উপায়হীন হৈ পতিক সুধিলে-আপোনাৰ বাৰু ককাই-ভাই কেইজন? সি ভাবিলে পৰিয়ালৰ কথা নজনাকৈ বিয়া হৈছিল নেকি বাৰু। বজনী গন্ধাৰ আমোল মুল সুবাসত এনেদৰে নৰ দম্পত্তী যুগল শানিমোনৰ ফুলশৰ্য্যা বাতি আঁৰ কাপোৰ পৰি যৱনিকা পৰিল।

মনিষীলোকে ইয়াকে কয়-

লাগি তিৰতাই শিতানত পাদে।

পৈয়েকে বোলে অমৃত ফেন লাগে।।■

এইবাব উঠিম

শ্ৰী...যদুমণি গোস্বামী

এইবাব উঠিম। ক'ত উঠিব, তামোল
গছতনে, কল গছত? নহয় তেতিয়া হ'লে
কঠাল গছত নে আম গছত? নহয়, তেতিয়া
হ'লে হাতীত নে ঘোঁৰাত? নহয়, বেলত নে
বাছত? নহয়, তেতিয়া হ'লে আপুনি উঠিব
ক'ত। ২৬ ত সেইটো আকৌ কি? ২৬ ত
নিৰ্বাচন, বুইছ, নিৰ্বাচন। এইটো আকৌ ক'ব
পৰা আহিল? তই একো নেজান অ'বাজনীতি,
কি নীতি? বাজনীতি। তাৰমানে পার্টিত
উঠিম। কি পার্টিত উঠিব? নেগেৰা পার্টিত
নে বেণু পার্টি, নে দিহা নাম পার্টি। চাই লওঁ
কোন পার্টিত টিকট পাওঁ। যি পার্টিত টিকত
পাওঁ তাতেই উঠিম। টিকত কি? কি টিকত?
বেলতহে টিকত, বাছতহে টিকত। টকা লাগে
বুইছ। টকা লাগে টিকত পাৰলৈ। এং আপুনি
পাৰিব। আপোনাৰ বহুত টকা আছে। আপুনি
কহৰাৰ জেলত গৈছে, টকা খাই। অ' এইকাৰণে
মই হেকিঙ কৰিছো, ভেক মেইল কৰিছো, টকা
গোটাইছো। আপুনি বৰ শুণা। শুণাগিৰি কৰিব
জানে। পলাই ফুৰিব জানে। আনৰ গোলাম

কৰিব জানে। আকৌ পুলিচৰ ওচৰত
আভাসমৰ্পণ কৰিব জানে। পুলিচৰ ওচৰত ধৰা
দিব লাগিব। নহ'লে কিমান পলাই ফুৰিবি।
ধৰা নিদিলে যে টকাবোৰ এনেই যাব। ধৰা
দিলে পুলিচে আপোনাক জেৰা কৰিব। টি.ভিত
ওলাম। চেহেৰাটো ফুকাচিং হ'ব। তাৰ পিছত
ফুচ ফাচ। এনেকুৱা শুণ নেথাকিলে টিকত
যে নেপাওঁ সেইটো খাটাং।

এইবাব উঠিম। টকা দিলে টিকত
পামেই। এইবাব যদি কেনেবাকৈ জিকো, চাবি
বনি গ'লো। আপুনি বনি গ'লে মোকো বনাই
দিব। মই আপোনাক সহায় কৰিম। বাইজক
কম- ‘এইজনক ভোট নিদিবা। এইজনক ভোট
দিলে মাধমাৰ খাবা। এইজনক ভোট দিলে
দিনক বাতি কৰিব। বাতিক দিন কৰিব।’ কি
কলি তই? মোৰে খাইছ, মোৰেই বদনাম
গাইছ। নহয় কিবাবোৰ ভাৰ্বোতে কিবা হৈ
গৈছে। আপুনি শিকাই দিব। কি ক'ব লাগে।
মোক আপোনাৰ দেডবদি গার্ড কৰি ল'ব।
আপোনাৰ পষ্টমটেম কৰোঁতেও মই
আপোনাৰ ওচৰত থাকিম। বাইজক কম ভাল
শুণী-মানী, অভদ্র, দুৰাচাৰ, কুলাংগাৰ, ঠগ-
প্ৰৱণক, শুণা, দিন-ডকাইটি, চোৰ, ধৰ্মকাৰী
এজন হেৰুৱালোঁ।

শুন মই যি সমষ্টিৰ পৰা উঠো তই
ৰাইজক বিনৰ্ভাৱে কবি এইজনক ভোট
দিয়ক। এইজন কবি, সাহিত্যিক, লেখক,
গায়ক, অভিনেতা, জোৱাখেলত পার্গত,
ফুটবল খেলুৱৈ, ভলীবল খেলুৱৈ, ক্রিকেট
খেলুৱৈ, মদ-ভাং, কানি-ড্রাগচ খোৱা এজন
নিপুণ ব্যক্তি। এওঁৰ জয়েই ৰাইজৰ জয়, দেশৰ
জয়ে বিশ্ব জয়। খুড়ুব শুৱলা, গহীন-গন্তীৰ

ভাৱে ৰাইজক বুজাই দিবি বুইছ। পাৰিবি নে?
পাৰিম।

স্বগীয় ৰাইজ, মই যি কম সঁচা কম। মিছ
ক'লে ধৰ্মই ঘটাব। নমস্কাৰ ল'ব। মই কাকৃতি
কৰিছোঁ। মিনতি কৰিছো, জীয়া মানুহৰ
পৰিবৰ্ত্তে মৰা মানুহে এওঁক ভোট দিয়ক। যাতে
এওঁ বিপুল ভোটত হাৰি তলি উদং হৈ
ভৱিষ্যতে আৰু নুঠে। আ...বা...বা...।■

অঘাটিটং

শ্র...অনিমা চেতিয়া, মৰাণ

ভাৰতীৰ আঠ বছৰীয়া ল'ৰাটো বৰ অঘাটিটং হৈছে। নিতো শিক্ষক, ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ
পৰা এশ-এটা অভিযোগ আহে। বিধবা মাকজনীক হায়ৰাণ কৰি তোলা ল'ৰাটোক
কোনেও বলে নোৱাৰা হৈছে। অৱশ্যেত বুজন পৰিমাণৰ দক্ষিণাৰ বিনিময়ত গাঁৱৰে
বাপুকণ দেওৱে ল'ৰাটোক বশীকৰণৰ দায়িত্ব ল'লে। ভাৰতীয়ে ল'ৰাটো ভাল হওক
বুলি ঠিকাদাৰৰ ঘৰৰ পৰা হাজাৰ টকা ধাৰলৈ আনি দেওৱ দিহা মতে পূজা এভাগৰ
আয়োজন কৰিলে। দেওৱ মুখত আঁখৈ ফুটাদি ফুটা সংস্কৃত মন্ত্ৰ শুনি সি ততক মাৰি
ৰ'ল। দেওৱে আৰ চকুৰে তালৈ লক্ষ্য কৰি লাহেকৈ ভাৰতীক ক'লে-'তোমাৰ পূজা
সফল হৈছে আই। চোৱা সি খন্তেকতে গহীন হৈ পৰিছে।" দেওৱে ভাৰতীক পতিয়ন
নিয়াবলৈকে ল'ৰাটো বাধ্য হোৱাৰ প্ৰমাণ দিবলৈ ওলাল। -যোৱাচোন বাপু পূজাৰ বাবে
ফুলনিৰ পৰা এপাহ ফুল লৈ আহাগৈ। ৰাজুৰে বহাৰ পাৰ ঘপহকৈ থিয় হৈ দেওৱ
টিকনিত ওলমি থকা বগা জবা ফুলপাহ আজুৰি আনি আগবঢ়াই দিলে-এতিয়া
এইপাহেৰেই কাম চলাই দিয়ক দেও।■

ৰহঘৰা

শ্ৰ...লক্ষ্মীপ্ৰভা কাটনী

এৰাচল, ধেমাজি।

- ক) নগৰত থকা বৰদেউতাকৰ ঘৰলৈ অহা
গোবিন্দক বৰমাকে ভাত খাবলৈ দিলৈ।
বিভিন্ন ব্যঙ্গনেৰে ভাত খাই থকাৰ সময়তে
বৰমাকে সুধিলে বোলে গোবিন্দ
তোমালোকৰ তাত মাছ-পুঠি পোৱানে?
সি তৎক্ষণাত মাছৰ জোল থকা বাতিটোত
হাত ভৰাই ক'লৈ- ‘গৱৈ মাছ এটুকুৰা
পাইছো বৰমা’। বৰমাক ঠাইতে থৰ হ'ল।
- খ) সিদিনা বিয়নীক মাতি পথালো বোলো
বিয়নী পলুলেটা খাবলৈ আহক দেৰি
নকৰিব। খবৰ পোৱাৰ লগে লগে তেওঁ
আহি পালেহি। মই ওচৰৰে আৰু মোৰ
দুগৰাকীমান লগৰীক মাতি অনিলো।
নিৰ্দিষ্ট সময়ত আটাইকেইগৰাকী গোট
খাই ঢেকীশালৰ কাষৰ ৰুমটোত বহি
ললোগৈ। মোৰ সৌহাত স্বৰূপ ডাঙৰ
বোৱাৰীয়ে সাজপানীৰ লগতে লেটা ভাগ
কৰি দি গ'ল। খাবলৈ বাতিটো ডাঙ্গি
লৈছোহে বিয়নীয়ে বোলে বিয়নী
সাজপানীৰ বাতিকেইটা এনেকৈ লগলগাই
'চেছ বুলি কৈ লওক, তেতিয়াহে খাব
লাগে। মই আমাৰ এখেতলোকে খোৱা

গ)

দেখিছো এনেকৈ চেছ বুলি কৈহে খায়।
কণপেহীয়ে ভনীকণক লৈ ডাঙৰ
ককায়েকৰ ঘৰলৈ বাটকুৰি বাই আহিলে।
ককায়েক বৌৱেকে কণপেহীক বাতি
থাকিবলৈ খাটনি ধাৰিলে বোলে আহিলি
যেতিয়া থাক বাতিকৈ আৰু দুজনমানক
নিমন্ত্ৰণ কৰি ন-ভাত খাম। ককায়েকৰ
কথাত হয়তৰ দি কণপেহীহাঁত থাকিল।
ভনীকণে কিষ্ট আমনি কৰিবলৈ ললে
বোলে ঘৰলৈ যাওঁ বলা কালিলৈ মোৰ
স্কুল খতি হ'ব। স্কুল খতি কৰিলে পেটুৱা
ছাৰে মাৰিব। মাকে ক'লৈ মোমাইহাঁতৰ
বাতিকৈ ন-খাব, আমাক থাকিব কৈছে,
আমি বাতি পুৱাতে যামগৈ এতিয়া থাকো
দেই। তাই বায়েক ককায়েকহাঁতৰ লগত
খেলিবলৈ গ'ল। সন্ধিয়ালৈ আলহী
অতিথিৰে মাছে-মঙ্গহেৰে সকলোৱে উদৰ
পুৰাই ন-ভাতসাজ খালে। ভনীকণেহে
ঠেহ লাগি ভাত-পানী নেখাই কান্দিব
ধৰিলে বোলে সকলোৱে ন-খাম ন-খাম
বুলি এতিয়া ভাতহে খাইছে, মই ভাত
নেখাওঁ ন-হে খাম। সকলোৱে তাইক
বুজাইছেহে বুজাইছে তাই মাটিত বাগৰি
বাগৰি বাটচী ধৰিছে। মুঠতে কোনো
কাৰণতে তাই ভাত নেখায়। মাহীয়েক
বায়েকহাঁতে হাঁহিত গগন ফালিছে।■

জোনাই-ধেমাজি ৰে'ল যাত্ৰীৰ ৰে'ল গাড়ীৰ বৰ্ণনা

শ্ৰুতি...ভৱেন কুমাৰ পাঞ্চাঙ়, ধেমাজি, ভাম্যভাৰ- ৭০০২৮৫৬৯০৪

জোনাইৰ পৰা ধেমাজিলৈ ১৯৮৪ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত “অৰণ্যাচল এক্সপ্ৰেছ” ৰে'লত পঞ্চাশ উৰ্দ্ধৰ জনজাতীয় চেহেৰাৰ যাত্ৰী এজনৰ লগত ময়ো (লেখকেও) যাত্ৰা কৰিছিলো। ৰে'লৰ যাত্ৰী সকলৰ লগত সেই ডবাটোত থকা সকলোৰে লগত সেই যাত্ৰীজনৰো চা-চিনাকী পৰ্ব সমাপন হোৱাৰ পিছত সেই পঞ্চাচোৰ্দ্ধৰ যাত্ৰীজনে বৰ জ্ঞানী/দাশনিকৰ দৰে কথাটো উপস্থাপন কৰিলৈ—“এই ৰে'লকন না দিগে দিগে নাযায় কিনি যদি পতালিকে যালে অলৈ কি অব বা ! তেতিয়া দেককল, গৰ-বাৰী, একদম নৰবৰ কৰি পেলালে এতেন”। ইয়াৰ অসমীয়া অর্থ হ'ল- যদি ৰে'লখন দীঘে দীঘে নগে পথালিকে যোৱা হ'লে ঘৰ-বাৰী, গহ-গছনি, ভাঙ্গি-চিঙ্গি, নষ্ট হ'ল হেঁতেন। গতিকে উক্ত উক্তিটো কোৱা দাশনিক দিশটো কিমান তত্ত্বগত্বৰ, চিন্তা কৰি চাওঁকচোন বাৰু !

এই উক্তিটোৰ পিচত মাজে মাজে আৰু এটা বক্ষ্য শুনিলোঁ যে- ‘যেতিয়াই ৰে'লখন ষ্টেচনৰ ওচৰত বখাৰৰ বাবে ড্ৰাইভাৰে ৰে'লৰ ব্ৰেক মাৰোতে কিবা ধৰণৰ ফোঁচ ফোঁচ শব্দ কৰে, তেতিয়াই সেই ব্যক্তি জনে উকি মাৰে যে—“বোম্পাই তই পোম্পা পোম্পা !” ৰে'লখন আহি আহি যেতিয়া ধেমাজি ৰে'ল ষ্টেচন পালে, তেতিয়া ড্ৰাইভাৰে ৰে'লৰ ব্ৰেক জোৰকৈ মৰাৰ লগে লগে আগতকৈ ডাঙৰ ডাঙৰকৈ ৰে'লখনৰ উকিৰ ফোঁচ ফোঁচ শব্দ হ'ল। সেই সময়তে, সেই ৰে'ল যাত্ৰী পঞ্চাচোৰ্দ্ধৰ ব্যক্তি জনে দাশনিকৰ দৰে সহানুভূতিৰ সুৰত ৰে'ল গাড়ীখনক ক'লৈ ‘বোম্পাই অ’ বোম্পাই তই ইমানবোৰ মানুহ তোৰ পিঠিত বউত কষ্ট কৰি বুকি আনিছ, বৰ বাগৰ লাগিছে অবলা, পানী পিয়াঅ অইছে অবলা ! এই কাৰণে বৰ কষ্ট পাই তই বৰ পোম্পাইচ ! পোম্পা পোম্পা বাৰকৈকে পোম্পা’ ! ইয়াৰ অসমীয়া ভাষাৰ অর্থ হ'ল যে- ‘অ’ বোপাই তই ইমানবোৰ মানুহ তোৰ পিঠিত বহত গধুৰ হ'লেও কঢ়িয়াই আনিছ, এই কাৰণে তই বৰকৈ ফোঁপাইছ, ভলকৈ ফোঁপাই লৈ তোমাৰ শৰীৰটো শান্তি কৰি লোৱা। এই কথাবোৰ কৈ শেষ হোৱাৰ পিছতেই মৌলৈ চাই দীঘলীয়া হাঁহি এটা মাৰি তেওঁ নিজৰ গন্তব্য স্থানলৈ ঢাপলি মেলিলৈ আৰু ময়ো ধেমাজি ষ্টেচন পাই ৰে'লৰ পৰা নামিলো। ■

সঁচা মানুহ

শ্ৰু...অমৃত বুঢ়া গোহাই, হাতী গড়।

পোৱালী দাইটিয়ে কথাবোৰ আমাৰ আগত অনৰ্গল কৈ যায় আৰু আমি সাধু কথা শুনাৰ দৰে শুনি থাকো। কিমান মানুহৰ ঘৰত হালোৱা থাকিলে, কোন মানুহৰ ঘৰত হাজিৰা কাম কৰিলে, কাম কৰোতে চাহ-জলপান কিছুমানে যোগান ধৰে আন কিছুমানে কেহুঁ তামোল এখনো যোগান নিদিয়ে ইত্যাদি কথা। এই দৰে এদিন মোক জনালে যে আগবৰ দৰে কাম-বন কৰিব নোৱাৰো গতিকে বৰমুগা পুঁহিবলৈ মন আছে। কথাতো শুনি মই মোৰ শহৰ দেউতাৰ লগত মুগা পুঁহিবলৈ বন্দৱস্ত কৰি দাইটি বুঢাক চুমনীত হৈ আহিলো।

এদিন দাইটি বুঢ়াৰ বুঢ়ীগৰাকী তুকাল। গাঁৱৰ বাইজে মোক ক'লে যে বুঢ়াজনক তুমি চুমনীৰ পৰা লৈ আহাঁগৈ। মই বাইচাইকেলেৰে প্ৰায় ১৮/১৯ কিলোমিটাৰমান বাট গৈ পাওঁতে বুঢ়াই চুম গছৰ তলত খৰাহী কাঠি চাচি আছিল। মোক দেখি বুঢ়াই ক'লে এই জেঠ মহীয়া বদত দূপৰীয়া কিয় আহিলা। মই

ক'লৈ বুঢ়ী গৰাকীৰ গাটো ভাল নাই গতিকে তোমাক নিবলৈ আহিছো। মোৰ শহৰ দেউতাক বুঢ়ী নোহোৱা কথাতো মনে মনে ক'লৈ।

দুয়ো আহি বাটঘৰীয়া এখন সক দোকানত সোমালো। দেখিলো ৰঞ্জি বনাই হৈছে। ভাবিলো বুঢ়াৰ ঘৰত লঘোন হ'ব। গতিকে দুয়োজনে ৰঞ্জিকে অ'বড়াৰ দিলো। হোটেলৰ মালিকজনে বুঢাক দেখি চিঞ্চি উঠিল-ঐ বিয়ে- ই কি .. ? কথাতো বুজি মই চকু আৰু হাতৰ ভঙ্গিমাৰে নকবলৈ বুজাই দিলো। হোটেলৰ মালিক জনেও একো নকলো। কোৱা হ'লৈ বুঢাক মই চাইকেলত আনিব নোৱাৰিলোহেঁতেন।

বুঢীৰ দহা-কাজৰ দিন চমু চাপি আহিল। দিনৰ মুকৰি সভাত বুঢ়াই চুজিৰে ভকতক আপ্যায়ন কৰিবলৈ চুজি কিনিবলৈ গ'ল। প্ৰথমে 'ৰেডিঅ' দোকানত সোমাল। দোকানী জনে ক'লে দেউতা আমাৰ 'ৰেডিঅ' আৰু ঘড়ীৰহে দোকান। আপুনি সৌখ্যন দোকানলৈ যাওঁক বুলি আঙুলিৰে দেখুবাই দিলে। বুঢ়াই কেনি দেখুৰালে ধৰিব নোৱাৰি লোহা ছালাই কৰি থকা মানুহজনক সুধিলে-চুজি পামনে ?

জ্বালাই কৰি থকা জনে ক'লে ঐ বুঢ়া এইখন
চাইকেল মেৰামতি কৰা দোকান। ওচৰতে
থকা গেলামালৰ দোকানখন দেখুৱাই দি
ইয়াতে পাৰি বুলি ক'লে।

বুঢ়ীৰ দহা-কাজ শেষ হোৱাৰ পিছত
মৃগা জালি ভাঙিবলৈ বুঢ়া চুমনিলৈ গ'ল।
পাছ দিনা ময়ো গ'লো। মৃগা জালি ভাঙি
সমানে ভাগ কৰিলো। বুঢ়া আৰু মোৰ
ভাগত দুবস্তা হ'ল। বাঁহৰ কাঞ্চমাৰি এডাল
খিড়কিৰে বাহিৰলৈ ডলি মাৰি দিবা আৰু

আমি বস্তা দুটা লৈ নামি যাম। 'দাইটি
তেলিজান তিনি আলি পালেহি' বুলি কোৱা
লগে লগে ইমান জোৰেৰে কণ মাৰি ডাল
বাহিৰলৈ দলিয়াই দিলে চাইকেল চলাই অহা
এজন বেপাৰীৰ গাত লাগিল আৰু বেপাৰীজন
খালত লুটি ধাই পৰিল। পাছত ভূৱন
বৰগোহাঁই ককাইদেউৰ তেখেতৰ হোটেলত
বেপাৰীজনক বোকা-পানীবোৰ ধূবলৈ দি চাহ
তামোল খুৱাই ক'লে-'বেয়া নাপাৰ এই বুঢ়াজন
সচাঁই এজন সচাঁ মানুহ'■

ঊ কৌতুক ঊ

- ৩) এদিন এজন মানুহে সবজি দোকানৰ পৰা দহ টকা দি কচু কিনিলে আৰু
দোকানীক সুধিলে-কচৱে ডিঙিত ধৰিব নেকি? দোকানীয়ে ক'লে- তিনি
হাজাৰ টকা দি বিয়া পাতিলোঁ তথাপি মাইকীয়ে মোক ডিঙিত ধৰিব পৰা
নাই দহ টকা কচুৱে কি ডিঙিত ধৰিব?

শ্রী...নীতিশ নন্দী, ধৰ্মাজি। ১৮৬৪৭৯২০৪৩

জীয়া আশৰ্মিবাদৰ খলখলনিৰ আশাৰে- (১)

শ্ৰ....যোগানন্দ মহস্ত

- ঃ হেৰি..... ! ....এই ধুতি পিঞ্চা চাকৰিটো আপুনি এৰক.... !
- ঃ কিয়...কিবা হ'ল নেকি... ?
- ঃ কিবা হোৱা হ'লে ভালেই আছিল... ! পিছে একোডাল নহ'লে বোলে... !
- ঃ মানে... ?
- ঃ মানে আৰু কি... ! বৰুৱানী আহি ঘৰতে মোক কথা শুনাই হৈ গ'লহি আজি... !
- ঃ কি...শুনাই হৈ গ'লহি বৰুৱানীয়ে... ?
- ঃ জ্যেতিষ্ঠী গগন বাপুৰ গণনা বোলে তাহানিৰ গেলিলিওৰ মহাকাশ গবেষণাতকৈও এখোপ চৰাহে... ! সেইহেন গগন বাপুৱেই গণনা কৰি চাই-মেলি কৈছিলে তিনিজন গোঁসাই-ভক্তক বগা-মাছেৰে এসাঁজ খোৱাই দিলেই পাছৰ মাহলৈ বৰুৱানীৰ বোৱাৰীয়েকৰ গাৰ'বই ব'ব বুলি... !
- ঃ পিছে কি হ'ল... ?
- ঃ বগা-মাছেৰে বৰুৱানীৰ ঘৰত ভাত খাই আহি আপোনাৰ পেটহে খলখলাই আপুনি তিনিদিনলৈ দিনে তিনিবাৰমানকৈ গা ধূলে... ! ইফালে আকৌ বৰুৱানীৰ বোৱাৰীয়েকে পিছৰ মাহতো তিনি দিনীয়া গা ধূলে... ! ঘটলা দেখি বোলে... বৰুৱানী গৈ আকৌ গগন বাপুৰ ওচৰ পালেগৈ... ! গগন বাপুৱে বোলে মই 'ডাঙৰে প্ৰেচক্ৰিপচনহে দিওঁ... দৰবৰ ফামচী... আৰু দৰবৰ পৰিবেশনৰ কথা এটাও থাকে নহয়... ! আশৰ্মিবাদ দিলেই... ল'লেই নহ'ব নহয়... আশৰ্মিবাদৰ যথাবিহিত জোৰো থাকিব লাগিব... !' ... এতিয়া বৰুৱানীৰ মতে মাছখিনি লোকেল আৰু নদীৰেই আছিল বোলে... আশৰ্মিবাদতে কিবা কেলা এটা ক'ৰিবাত থাকি গ'ল হেনো... !
- ঃ হেৰা... আমি আশৰ্মিবাদহে দিছিলোঁ...মহাকাশলৈ বকেট উৎক্ষেপন কৰাৰ দৰে বৰুৱানীৰ বোৱাৰীয়েকৰ গালৈ... ! নকওঁ আৰু বুজিছা...মুখত কিবাহে ওলাবাঁগৈ এতিয়া... !

- ঃ মই আপোনাৰ কথাটো বুজিছো বাক... কিন্তু বৰুৱানীৰ মতে ...যিহেতু আপোনলোক
কেইজনক নদীৰ খলখলাই থকা লোকেল জীয়া-মাছেই আনি খোৱাইছিল... গতিকে
বৰুৱানীৰ ঘৰতো নাতি বা নাতিনীয়ে কল-কলাবই বুলি লোকেল জাননী এটাও এই
মাহতে আহিবই লাগিছিল... !
- ঃ হেৰা আশীৰ্বাদৰ পারাৰ বঢ়োৰাৰ কিবা বিধি-বিধান আছে নেকি... গগন বাপুৰ ওচৰতে
এবাৰ চোৱাবাবৈ... ! লাগিলে কিবা বিধানৰ ক'চ'চ' আছে নেকি তাৰো খবৰ ল'বা... !
- ঃ মুঠতে যি হ'লেও...আপুনি আৰু কেঁচুৱা হোৱাৰ আশীৰ্বাদ দিবলৈ যাব নোৱাৰে... ! সিদিনা
এজনীয়ে বিয়া ঘৰতে মানুহৰ মাজতে চিএৰি চিএৰি কাৰোৰাক কৈ আছিল... '...গগন
বাপুৰ জহতে আমিও নাতি পোৱালী এটাৰ মুখ দেখিলোঁ যেনিবা... !' ...ভাবকচোন আপুনি
কথাষাৰ... ! শুনিবলৈকে কেনেকুৱা কেনেকুৱা হৈছে... !
- ঃ কৃষ্ণ... কৃষ্ণ

বগা কৃষ্ণৰ পত্নীৰ কথাৰে-(২)

- ঃ দাদা ভালে আছে... !
- ঃ আছোঁ আৰু... !
- ঃ আপোনাৰ এতিয়াতো আজৰিয়েই আজৰি... !
- ঃ আজৰিয়েই আজৰি ন'হ'লেও ...কিছু কিছু বাক আজৰি... !
- ঃ আজৰি সময়বোৰ এতিয়া আপুনি কেনেকৈ পাৰ কৰে... ?
- ঃ বৌয়েৰাৰ লগত কাজিয়া কৰোঁ... !
- ঃ আৰে... ! কিয়... ?
- ঃ সময় পাৰ কৰাৰ আটাইতকৈ সহজ... সুলভ...সুৰসুবীয়া আৰু উন্মম মাধ্যম হ'ল নিজৰ
পত্নী জনীয়েই... ! কাজিয়া কৰা...গালি পাৰা...বেয়া পোৱা... অশান্তি দিয়া... এই সকলোৰোৰ
যিকোনো সময়তে বিন্দাচ্ কৰি যাব পৰা একমাত্ৰ চফ্ট টাগেটটো হ'ল নিজৰ পত্নীজনী... !
তাৰ মাজতে যেনিবা চেনেহা-চেনেহীৰ মিঠা 'টপ-আপ' একোটাহঁতো মাজে-সময়ে থাকে
আৰু... !

- ঃ কাজিয়াৰ টপিকবোৰ... ?
- ঃ টপিকৰ কোনো অভাবেই নাই... !
- ঃ তথাপি দুটামান কওকচোন... !
- ঃ বৌয়েৰাৰ বঙ্গা-বঢ়াবোৰ আজি-কালি ভাল নলগা বুলি কোৱা, চুৰুৰিয়ানীৰ কিবা এটা বেছি ভাল লগা বুলি কোৱা, বৌয়েৰাই তিনিবাৰ মান চিএগৰি মতাৰ পিছতো নুশুনা যেন হৈ থকা ইত্যাদি সৰুসুৰাবোৰকে বেচ্ ডাঙৰলৈ কনভার্ট কৰি কাজিয়া এখন পাতি দিব পাৰি... !
- ঃ বৌক খৎ উঠাই লৈ আপোনাৰ একো অসুবিধা নহয়... !
- ঃ সুবিধাহে হয়... ! বৌয়েৰাৰ খোজৰ বেগ বাঢ়ি যায়... ! কাম-বনবোৰ খৰ হয়... ! পাকঘৰত ঘৰং ঘাৰাংবোৰ বেছি হ'লৈ মেকুৰী পইতাচোৰাবোৰো পলায়... ! বাচন-বৰ্তনবোৰ ধোওঁতে খঙ্গতে অলপ বেছি জোৰ পৰে বাবে অলপ বেছিকে চাফাও হয়... ! ইফাল-সিফাল কৰি ঘূৰি-ফুৰি তেওঁ কিবা-কিবি বচন মাতি থকা শুনিলে কেতিয়াবা তাৰে আঁত ধৰি কিবা এটা লিখা-মেলাৰ প্লটো মই পাই যাওঁ... !
- ঃ কাজিয়াৰ মাজতো প্লট... !
- ঃ আঁ প্লট... ! মোকে শুনাই শুনাই ভনীয়েকলৈ ফোন কৰিব... ‘... বুজিছ... ৰক্ষণী গাঁৰৰ আমাৰ বগা কৃষ্ণৰ ঘৰত অকল ৰক্ষণীহেন চেহেৰাৰ কোনোবাহে থাকিব পাৰিব... ! ... মই আগতে জনা নাছিলোঁ নহয়... ইয়াৰ এইখন ঘৰত থাকিবলৈ হ'লৈ ঘৈণীজনী ৰক্ষণী নহ'লৈও ... পদ্মিনী, চিত্রিণী, শঙ্খিনী, হস্তিনী যে হ'বই লাগিব... ! ... আঁ... চাবি চাবি তই... কোনোবা ৰক্ষণী ক'বাত ওলালে এতিয়াও মোক খৰৰ দিবি... ! ... মই টোপোলা বাঞ্ছিম... !’
- ঃ কৃষ্ণ... !
- ঃ হেঁৰা আজিকালি কৃষ্ণৰ নাম লৈ লাভ নাই... ! পাৰিলে এবাৰ আওৰাই চাবা... বোলে... ‘হে... ৰক্ষণী... !’ হা... হা... হা... !■

বৰপেৰাৰ সাধু ৷...ৰশিতা শহিকীয়া, নাৰায়ণপুৰ

“হেৰি, ক'ত আছে হয় নে? এইফালে আহকচোন।”

ব্যঙ্গতাৰে ভৰা সপ্তাহটো শেষ হোৱাৰ পাছত আজি দেওবাৰৰ দিনটো পাই অনিল বৰুৱাই আৰামী চোফখনত টেঙ্গৰ ওপৰত ঠেং তুলি দেহাটো এৰি দি দুদিন আগত হৈ যোৱা খেলখনৰ হাইলাইটটো চাও বুলি বহিছিলহে মাথোঁ, মৰমৰ অৰ্ধাংগিনী নীলিমাৰ কুলিৰ দৰে মিঠা মাতটো শুনি তেওঁ গেঙেৰী মাৰি উঠিল। “উহ! বন্ধৰ দিনটোটো মোৰ শাস্তি নাই..।” বুলি অনিছাসম্মেও তেওঁ পত্ৰীৰ ফালে যাবলৈ উদ্যত হওঁতেই মিঠা মাতটো পুনৰ শুনিবলৈ পালে,। “হেৰি, ক'ত লাগি ধৰিল হে? খৰখেদাকৈ আহক, নহ'লে এই বৰপেৰাটো পৰি মোৰ খোলাটো ভাঙি থাকিব এতিয়া, সোনকালে কৰক, এইটো অলপ চফা কৰি থওঁ আজি।”

বৰপেৰাৰ নাম শুনিয়েই বৰুৱাৰ বুকু ধককৈ উঠিল। পত্ৰীয়ে আজি বৰপেৰা পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ ওলোৱা নাই, পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ ওলাইছে তেওঁৰ বছৰ পুৰণি ইতিহাস। পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ ওলাইছে বিবাহকৰ সাতেটা বছৰে নীলিমাকেই তেওঁ প্ৰথম আৰু এক মাত্ৰ প্ৰেম বুলি কৈ ফুৰা গোকাটি মিছা কথাকেইটা। কিয়নো থায় পঁচিশ বছৰ পুৰণি কাঠৰ এই বৰপোৰটোতে হাঁহি হাঁহি পৰি আছে একালৰ বীমা, হেমা, নিৰ্মাইতে অনিলক দিয়া নীলা খামৰ চিঠি আৰু তাৰ নাম লিখা ৰূমালৰ উৱালি যোৱা টুকুৰাবোৰ। এতিয়া পত্ৰীয়ে যদি এইবোৰ দেখা পায়, উৰহী গছৰ ওৰ ওলাই পৰিব। সেইবোৰকে ভাবি ভাবি বৰুৱা আহি নীলিমাৰ কাব পাই মানে তাই বাকচটো নমাবলৈ নিজেই টানি-আজুৰি থাকোতে হাতৰ পৰা পিছলি পকাত পৰি তেনেই থান-বান হ'ল, লগে লগে চিঠিৰ খামটো আৰু ৰূমালৰ টুকুৰাকেইটা সিহাঁত দুয়োটালৈ চাই মিচিকিয়া হাঁহি মাৰি দিলে। সান্তাৰ্য মহাভাৰতৰ কথা ভাবি অনিল বৰুৱাই ভয়ে ভয়ে পত্ৰীলৈ চালে যদিও আচৰিতভাৱে নীলিমাৰ মুখত অভিব্যক্তি দেখা নগ'ল। তেওঁ ভেৱা লাগি তাইৰ ফালে চাই থকোঁতেই অতি সহজভাৱে নীলিমাই ক'লৈ, “কি ভেৱা লাগি চাই আছে? ভয় খাৰ নালাগে দিয়ক, ভলেই হ'ল মোৰ খিনিও এতিয়া আপোনাৰ লিখনিৰ লগতে তৈ দিব পাবিম, মই বিয়াত লগত অনা বৰপেৰাটো খোলক।”

বৰুৱা তাতেই শিল পৰা কপৌৰ দৰে থিয় হৈ থাকিল।■

ধপাতৰে কিছু কথা শুন সর্বজন

শ্ৰী...প্ৰশীল কুমাৰ বড়া, যোৰহাট ট্ৰিয়ক।

মই মানে আমুকাৰ প্ৰভু ভগৱন্তৰ কৃপাত চৰকাৰী চাকৰি এটা যোগাৰ হ'ল কেনেবাকৈ। ঘৰ পৰিয়াল গাঁৱৰ লগতে আঞ্চলীয় স্বজনৰো উল্লাস। মুঠৰ ওপৰত মোৰ ওপৰত মৰম স্নেহৰ বাদে আনকোনো শব্দই স্পৰ্শ কৰিব পৰা নাই। চৰকাৰী চাকৰিপাই নিতো অহাযোৱা কাৰ্যালয়লৈ, নতুন নতুন মুখ, কামৰ দায়িত্ব আদি অনেক, মুঠৰ ওপৰত ব্যস্তজীৱন। মানে জীৱন জিন্দাবাদ। এনেদৰে নৈ পানী বৈ যোৱাৰ দৰে মোৰ চাকৰি জীৱনো পাৰ হৈ গৈছে। কিন্তু সময়ৰ গতিৰ লগত মোৰ চাকৰি জীৱনৰো কিছু সমস্যা বাঢ়ি গৈ আছে। তাৰে কিছু কথা অৱগত কৰিব বিছৰিছোঁ।

মই মানে যিটো বিভাগত চাকৰি কৰোঁ সেই বিভাগটোৰ নাম হৈছে “জিলা ধপাত নিয়ন্ত্ৰণ কোষ।” ই এনে এটা বিভাগ যাৰ কাম ডাঙৰৰ পৰা সৰুলৈকে বোৱাৰী-জীয়াৰীকে আদি কৰি মহা-মহসুসৱলৈকে আমাৰ বিভাগৰ কামবোৰ ক'ব লাগে মানে বুজাৰ লাগে। কিছুৱে বুজি পাই আৰু কিছুৱে বুজি নেপায়। কিছুৱে আকৌ বুজি পাইয়ো নুবুজাৰ ভাও ধৰে। ওচৰৰ পৰা আৰু কেতিয়াবা নুশুনাকৈয়ে আমি চৈধ্য পুৰুষ উজাৰি গালি খাব লগাত পৰে, মানে উঠিলেও মাৰিব বহিলেও মাৰিব এনে অৱস্থা। কোনোৱা এজন ব্যক্তিয়ে সোধে-বোপাই তুমি কোন বিভাগত চাকৰি কৰা? মই বোলো মই আপুনি তামোলৰ লগত খাই থকা ধপাতকণ সেই বিভাগতে চাকৰি কৰো। চাওক আপুনি যে ধপাতকণ খাইছে সেইকনে আপোনাৰ শৰীৰত অনেক বেমাৰৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে। গতিকে সেইকণ আপুনি আজিৰ পৰা নেখাৰ।

যোৱাহে মোৰ ধপাতকণৰ ওপৰতহে চকু পৰিল। কেঁচুৱা কালৰ পৰাই মই ধপাত খাই আছো, আজি লৈকে বেমাৰ এটা নাই। তুমি আজিৰ ল'ৰা। তুমি আজি ক'লৈই নহ'ব নহয়, ধপাত বেয়া বুলি। আমাৰ ককা দেউতা হ'তে এইকণ খাই বেমাৰ নোহোৱাকৈ মৰি গ'ল। মৰমতে মাতষাৰ দিয়া আপোন মানুহজনো সেই দিনাৰ পৰা বেয়া হৈ পৰিল।

কেতিয়াবা মই ধপাত কিনি খাইছো সেইটো মোৰ কথা তোমাৰ দৰকাৰ নাইছে। যোৱা আজিৰ পৰা মোক ধপাত খাবলৈ বাৰণ নকৰিব। ধমকি দি অচিনাকী মানুহজন আতৰি গ'ল।

দাদা- মোৰ টকাৰে চিগাৰেট কিনি খাইছোঁ, তাত আপোনাৰ মাত মাতিবলে কি দৰকাৰ। যদি অমি খাবই নালাগে তেন্তে কোম্পানী বঙ্গ নকৰে কিয় ? মুঠৰ ওপৰত গাত হাত দিবলৈহে বাকী। এনে দৰে চাকৰি কৰি আছোঁ।

কেতিয়াবা আকৌ ভাল লাগি যায়। দাদা- আপুনি কোৱা মতে ধপাত এৰি দিলো নহয় মই, গাটো ভাল পাইছোঁ। আজিৰ পৰা মই আপোনলোকৰ লগত সহযোগ কৰিম।

পাঠক বৃন্দ মই যে আপোনলোকৰ আগত ছাগলীয়ে বেবাই থকাৰ দৰে কোনো আতি-গুৰি নোহোৱা কথাবোৰ মানে অঞ্জ বিদ্যাধাৰী ভাগৱত ব্যখ্যাকাৰী দৰে সকলো আমাৰ হৃদয়তে আছে বুলি সামৰণি মৰাৰ দৰে ময়ো অঞ্জমতিয়ে সানুনয়ে ক'ব খোজো যে ধপাত আমাৰ বাবে কোনো শক্তিদায়ক নাইবা কোনো মানৱ শৰীৰৰ বাবে উপকাৰী দ্রব্য নহয়। মানুহে ধপাতত থকা সাত হাজাৰ ৰাসায়নিক দ্রব্যৰ ভিতৰত নিকচিন নামৰ দ্রব্যবিধে ধপাতৰ প্রতি আসক্ত কৰি তোলে। এই নিবৰ ঘাটক বিধে মানৱ শৰীৰৰ চুলিৰ পৰা ভৰিৰ আঁঠুলৈকে বিভিন্ন অংগত বিভিন্ন বেমাৰ সৃষ্টি কৰি আমাৰ শৰীৰত হৃদৰোগ, কেসাৰ দৰে বিভিন্ন ৰোগৰ সৃষ্টি কৰি আমাক মৃত্যুৰ দুৱাৰ দলিলৈকে লৈ যায়। পঢ়ি থকা আমাৰ মৰমৰ ছাত্র-ছাত্রী তথা যুৱক-যুৱতীসকল যাক লৈ আমি গৌৰৰ কৰি কণ্ঠে তেওঁলোক আমাৰ ভৱিষ্যত পথদ্রষ্টা। তোমালোকেও ৰঙীন পেকেটবোৰ মুখত নিদিবা আৰু যি সকলে দিছা আজিৰ পৰা ত্যাগ কৰা নহ'লে তোমালোকৰ সপোনবোৰ অকালতে মৰহিব।

মাটি-তেল

শ্র... ৰশিতা শঙ্কীয়া, নাৰায়ণপুৰ

পদুমীঃ হেৰি শুনিছে নে? এই ফালে লৱিৰি আহাঁচোন।

টংকঃ উহু ব'বা হে। কলীয়ে বৰ আমনি কৰিছে। অকলে ধৰি বাখিবই পৰা নাই।

পদুমী আৰু টংকেশ্বৰ ওৰফে টংক বংপুৰ গাঁৱৰ বঙ্গীয়াল নিবাসী। বিয়াৰ দহোতি বছৰ পাৰ হোৱাৰ পিছতো কোনো সতি-সন্ততি নোহোৱা দম্পতি হালৰ আটোমটোকাৰিকৈ সজা এটা জুপুৰী ঘৰ আৰু এজনী খীৰতী কলী গায়েই সম্পত্তি বুলিবলৈ মাথো। দিন হাজিৰা কৰি, গাথীৰ আৰু বাৰীৰ শাক-পাচলি বেছিয়েই সিঁহ্টে জীৱন কঢ়াইছে। নিজকে নোম টেঙ্গৰ বুলি ভাবিলেও টংক কাহি তেনেই অজলা মানুহ। পদুমী নোহোৱা হ'লৈ যে তাৰ কি গতি হ'লহেঁতেন।

কলীজনী পাছে বৰ চেঙ্গা। গাথীৰ খিৰোৱাৰ পৰত টংকৰ সদায় আমনি হয়। সাদৰী লগৰী পদুমীয়ে কৈছিল গাথীৰ খিৰোৱাৰ সময়ত তাই বেছি আমণি কৰিলে পিছফালৰ ঠেং দুটা বাঞ্ছি ল'বলৈ। সেয়ে সিও ৰচি বিচাৰি নাপাই কলীৰ ডিঙিৰ পঁঠাড়ালকে খুলি আনি ঠেংদুটা বাঞ্ছি লৈ গাথীৰ খিৰোৱাত লাগিল।

ইমান সময় কিনো কৰি আছে বুলি পদুমী বাহিৰলৈ ওলাই আহি টংক আৰু কলীক তেনে অৱস্থাত দেখি তবধ মানিলো।

পদুমীঃ হেৰি আপুনি এইবোৰ কি কৰি আছে হয়নে? কলীৰ পঁঠাড়াল কিয় খুলি ল'লৈ?

টংকঃ হেৰা পদুমী, তুমিয়েইতো কৈছিলা তাই আমনি কৰিলে ঠেংদুটা বাঞ্ছি ল'বলৈ। সেই কাৰণে খুলিলো।

টংকক যে বুজাই একো লাভ নাই সেই কথা পদুমীয়ে ভালদৰে জানে। সেয়ে তাই তাক বেলেগ এটা কামলৈ পাচিলৈ।

পদুমী : যাওঁক দিয়ক। আপুনি আৰু এতিয়া গাথীৰ খিৰাই থাকিব নালাগে। উজনিৰ পৰা
আজি কনটিলৌ দদাই আহিব। পিঠা-পনা দুটামান ভাজোঁ। জুইকুৰা ধৰিবলৈ ঘৰত
মিঠাতেল এটুপিও নাই। ভোলাৰ দোকানৰ পৰা তেল অকনমান আনকৈগে।
ততাতয়াকৈ যাওঁক। পদুমীৰ আদেশ সাৰোগত কৰি টংক ভোলাৰ দোকানলৈ ঢাপলি
মেলিলে।

টংক : ঐ ভোলা মিঠাতেল অকনমান দে।

ভোলা : কিমান দিম ককাই?

টংক : অকনমান দে।

ভোলা : অকমান মানে কিমান? এপোৱা নে এসেব?

টংক : পদুমীয়ে অকনমান দিবলৈ কৈছে অকনমানেই দে।

ভোলা, টংকৰ বুদ্ধিমত্তাৰ লগত ভাল দৰে পৰিচিত। সেয়ে সিও বেছি কথা নুলিয়াই
বটল এটাত তেল অকনমান ভৰাই দিলে। বটলটোৰ সাফৰ নাছিল বাবে ভোলাই
তাক সাবধানেৰে যাবলৈ সকিয়াই দিলে। টংকইও তাৰ হাতত থকা একমাত্ৰ দহ
টকাটো ভোলাক দি খৰখৈদাকৈ ঘৰৰ ফালে খোজ দিলে।

বাটতে তাক ধূৰ্ত বঙায়ে লগ পালে। বৎ চাই ভালপোৱা মানুহটোৰ নামটোও বঙাই।
একে বাবে নামে-গাঁৱে মিলি পৰিল। টংকক দেখি তাৰ ধূৰ্তালি বাহিৰ ওলাই আহিল।

বঙাই : ক'ব পৰা আহিলি অ' টংক?

টংক : ভোলাৰ তাৰ পৰা দদাই। মাটি তেল অকমান আনিলো। পদুমীয়ে পিঠা ভাজিব।

বঙাই : অ'হয নেকি? পাছে তই যে বটলটো ওলোটাকৈ ধৰি আছ, তেল পৰি শেষেই হ'ল
দেখোন। হোলা ভাই মোলা টংকই বঙাইৰ কথাই সচ্চা বুলি ভাৱি লগে লগে বটলটো
ওলোটাই দিয়াত গোটেইখিনি তেল মাটিত পৰি থাকিল। বঙায়ে হাঁহিত ফাটি পৰিল।

সিফালে অজলা টংকই খঙত একো নাই হৈ গেঞ্জেৰা মাৰি উঠি বঙাইক তেলখিনি
উলিয়াই দিবলৈ ক'লে। তাৰ খৎ দেখি বঙায়ে হাঁহি সামৰি ক'লে-

বঙাই : হ'ব হ'ব। চিন্তা নকৰিব। তোক এটা বুদ্ধি দিও শুন। মাটিৰ তেল মাটিৰ পৰাহে
ওলাই। তয়ো উলিয়াই লৈ যা।

টংক : কেনেকৈ?

বঙাই : কিয়, তোৰ ঘৰত দমকল এটা নাই জানো? সেইটো আনি তই তেল পৰা ঠাইখিনিৰ
ওপৰতে বহুবাই লৈ অলপ দেৰি মাৰি থাকিলৈ তই তেলখিনি ঘুৰাই পাৰি।

ধূর্ণ বঙাইৰ ধূর্ণলি নুবুজি টংকই ঘৰলৈ লৰ দিলে। পদুমীয়ে নেদেখাকৈ ঘৰৰ দমকলটো
ওঠাই আনি তেলপৰা ঠাইখিনিৰ ওপৰতে বহুবাই লৈ মাৰিবলৈ ধৰিলে।

পুৱাৰ বেলি লাহে লাহে মূৰৰ ওপৰত উঠিলহি। ৰাতি পুৱাই দোকানলৈ বুলি ওলাই
যোৱা টংক এতিয়াও ঘৰ গৈ নোপোৱাত পদুমী খঙত চিঞ্চিৰ তুলা হৈ পৰিল। বাটিৰ
জুৱা খেলত বহিল বুলি ভাৰি তাই টংকক বিচাৰি অহিল। ভৰ দুপৰীয়া ৰাস্তাৰ মাজত
ঘামেৰে লোট-পোট হৈ দমকল মাৰি থকা টংকক দেখি তাই মূৰে-কপালে হাত
দিলে।

পদুমী : হেৰি, আপুনি এইবোৰ কি কৰি আছে হয়নে?

টংক : তেল উলিয়াই আছো।

পদুমী : কি তেল? কি কথা? মাজ ৰাস্তাত কি তেল উলিয়াইছে হয়নে? দিনে পোহৰে সেই
সোপা গিলি আহিলে নেকি?

‘নহয় হে’ বুলি সহাঁবি জনাই টংকই আগৰ পৰা গুৰিলৈকে গোটেই ঘটনাটো বিৱি
কোৱাত পদুমীয়ে ঘৰতে আছিল তাতেই শিল পৰা কপৌ হেন হ'ল। পিতায়ে এইটো
কাৰ যে ডিঙ্গিত ওলমাই দিলে বুলি হমুনিয়াঁহ কাঢ়ি কাঢ়ি টংকক লৈ তাই আথে
বেঞ্চে আহি ঘৰ সোমালাহি।■

লাডু পিঠা কণ্ঠল

শ্রু...নিক কাকতি, চৰাইদেউ, সোণাৰী

ভোগালী বিহুৰ উৰকাৰ দিনা ৰাতি সৰু খৰাহী এটাত বহি তিল পিঠাই ভেম ধৰি আছে,
তেনেতে বৈয়াম এটাৰ পৰা নাৰিকলৰ লাডু আৰু আৰু আন এটা বৈয়ামৰ পৰা তিলৰ লাডুৰে
মাত দিলে।

‘কি হে পিঠাবাই মনমাৰি আছা যে। তোমাক খাবলৈ কোনো অহা নাই নেকি? কিয়নো
আহিব তোমাৰ যিটোহে ভেম, আজি-কালি তোমাক কোনেও চুয়ে নাচায়। আঁতৰতে বাধাদিয়ে
আনোতা গৰাকীক। তোমাক কেৰল আলহী আহিলে ওলোৱা সোমোৱাহে কৰা দেখো। সেয়ে
আজি-কালি তোমাৰ নামটো নতুনকৈ দিছে। তোমাৰ নতুন নামটো তুমি জানানে বাৰু? তুমি
কেনেকৈ জানিবা, আমিহে জানো। কওঁ শুনা, তোমাৰ নতুন নামটো হৈছে ‘ওলোৱা সোমোৱা
গাঁগে’।

কি কলি তহঁতক সাজোতে কিমান শাস্তি দিয়ে মই জানো নহয়। ভাজিব, গুৰ বা চেনী
গৰম কৰিব, গৰম গুৰ-চেনীত মিহলাই টেপি টেপি লাডু কৰিব তেহে তহঁতি নিজৰ ৰূপটো
পাব। মোৰ কিবা পুষ্টি গুণ অলপ নেকি? আজি কালি মানৰ জাতিটোৱে নানা ধৰণৰ বজৰুৱা
বস্তুবোৰ খাই খাই বেমাৰী হ'ল, সেয়ে লোভত জিভা পানী পৰিলেও খাবলৈ ভয় কৰে।
তথাপিও বেছিকৈ মোক ভাল পোৱা সকলে লোভ সামৰিব নোৱাৰি অলপ জুতি লয়, পাছত
লাগিলে নিমখত দিয়া গোলনেমু অকলমানকে খাওক। খোৱাটো খাবই। তহঁতে জাননে মোৰ

কেইবাটাও প্ৰজাতি আছে। এই ধৰ-সুতুলা, ফেণী, খোলাচাপৰি, মৃঠি, বৰ, ঘিলা, ধুপ, জাপানী, মাদ্রাজী, বিহাৰি, নেপালী, আদি চেৰ। কৈ থাকিলে শেষেই নহ'ব। মোৰ পিছে গোটেই মথাৰ লগত চিনাকীয়েই নাই। এই ধৰ আমাৰ লগৰ এগৰাকী নহ'লৈ আজি কালি মথাৰ নহ'য়েই। বহুৰ মূৰত এবাৰ হ'লৈও লাগিবহ। এই যে বাৰ্থ ডে বুলি কয়, মানে জন্ম দিন বুলি কয় তেতিয়া, আৰু বিহু দিনা কিন্তু পৰম্পৰা বক্ষা কৰিবলৈ হ'লৈও মই নহ'লৈই নহয়, লাগিবহ, তহঁতক দিলেও দিলে, নিদিলেও নাই। জানিছ টেপাখোৱাহঁত !

বুজিলো বুজিলো সেইদিনা কিন্তু তোমালোকলৈ আক' মই পাহিবিয়েই গৈছিলো। সেইবোৰ দেখিলে আমাৰ কিন্তু তোমালৈ হিংসাহে লাগে। তোমাক এটা কথা ক'বলৈ থাকিয়েই গৈছে। আমাৰো কেইবাটাও প্ৰজাতি আছে। যেনে ধৰা - গমৰ লাডু, বেচনৰ লাডু, মুড়িৰ লাডু, কেচা মিঠৈ, পকা মিঠৈ, আদি চেৰ, পকা মিঠৈ বুলিলে বহুতে লোভত জিভাৰ পানী ৰাখিবহ নোৱাৰে। তুমি আমাক টেপাখোৱা বুলি ক'লৈও কিন্তু মানুহে আমাক বৰ মৰম আৰু আদৰ কৰে দেই। মানুহৰ আদৰ দেখিলে আমাৰ শাস্তিৰ কথা পাহিবিয়েই যাওঁ। অকণিহঁতে আমাক দেখিলে থপিয়াই নিণ্ঠ যেন কৰে। ডাঙৰৰ বঙা চকু দেখিলৈহে তলমূৰকৈ থাকে। ডাঙৰেও প্লেটত দিয়া এটাও এৰি নিদিয়ে। পাৰিলে এটা বেছিকেহে থায়। মানুহে আমাক ভাল পাই যেনেকৈ মৰমো কৰে তেনেকৈ। কৃষ্ণ গোসাইকে নোচোৱা কিয় ? সৰতে তেওঁক লাডুৱা গোপাল বুলিহে মাতিছিল। লাডু মানে গোল, থোপোকা আৰু গোপাল মানে গো-পালক, মানে গৰখীয়া জানিছ। আমাৰ আইতাই দদাইটোক মৰমতে লাডু বুলিহে মাতে। হয়ো দিয়া সি বৰ শাস্তি, দেখিবলৈও ভাল। বঙা-বগা নিপোটলটো, থুপুকাটো একেবাৰে। আমি তাক লাডু লাডু তাতে থাক বাক বুলি জোকাই থাকো। তাৰ আকৌ খঙ্গেই নুঠে। খং উঠিলৈহে জোকাই ভাল লাগে ন ? সি কেৱল হাঁহিহে থাকে। একে বাৰে কৃষ্ণটোৰ দৰে। অ' এটা কথা ক'বলৈ পাহিছিলোৱেই। আমাৰ প্ৰজাতিবোৰ ভিতৰত আৰু এটা প্ৰজাতি আছে। তাৰ নাম দিল্লীকা লাডু। তাক বোলে থালেও পস্তাৰ লাগে নাথালেও পস্তাৰ লাগে, আচল কথাটো হ'লৈ নাজানো। হ'ব আৰু দিয়া। কিমাননো নিজৰ কথাকে কৈ থাকিম। ■

সাহিত্যত মাংসৰ জোল

...অনন্ত কুমাৰ মহন্ত, মৰাণ হ্যস্য-ব্যংগ মধ্যে

অলপতে মোৰ এজন সাহিত্যিক বন্ধুৰে ‘অসমীয়া সাহিত্যত নৰৰস’ শীৰ্ষক আলোচনা এখনত নিৰ্দিষ্ট বক্তাৰ আসন অলংকৃত কৰিছিল। বন্ধুৰে জনোৱা মতে আলোচনা চক্ৰৰ উদ্যোগস্থাসকলে আমত্ৰিত অতিথিসকলক উৎকৃত গৰমত প্ৰথমে নেমুৰসৰ চৰ্বত, তাৰ পাছত ক্ৰমে কমলাৰ বস, আঙুৰৰ বস, আৰু শেষত মাটিকঠালৰ বসেৰে আপ্যায়ণ কৰিবলৈ লোৱা এই ‘বসে চৌ চৌ কৰা’ ব্যতিক্ৰমধৰ্মী কাৰ্যত অতিথি সকলে এক বিৰল ‘ভয়ানক বস’ৰ অভিজ্ঞতা লাভ কৰিছিল। বন্ধুৰ অভিজ্ঞতাই আৱশ্যে আমাকো বহুদিনৰ আগতে শ্ৰবণ হোৱা বস সম্পর্কীয় কাহিনী এটা মনত পেলাই দিয়াত পাঠক সমাজলৈও বসৰ ভাগ অলপ আগবঢ়াইছে কেনে পাই খাই চাওকচোন।

ভিতৰুৱা অঞ্চলটোত নতুনকৈ প্ৰতিষ্ঠা কৰা মহাবিদ্যালয়খনৰ অসমীয়া বিষয় শিক্ষকৰ পদটিৰ বাবে অনুষ্ঠিত কৰা মৌখিক সাক্ষাৎকাৰ পৰীক্ষাত এগৰাকী স্নাতকোত্তৰ পৰীক্ষার্থীক যেতিয়া সোধা হ'ল-

ঃআপুনি কবি ৰাম সৰস্বতী বিৰচিত পদ পুথিখন কেতিয়াৰা পঢ়িছেনে ? উত্তৰ আহিল -
‘হয় পঢ়িছো’।

ঃতেন্তে আপুনি উক্ত পদ-পুথিখনত কবিগৰাকীয়ে কি কি বসৰ সমাৰেশ ঘটাইছে অলপ কৰ পাৰিবনে ?

ভাৰ-ভঙ্গীয়ে, সাজে-পোচাকে বেছ স্মাৰ্ট যেন লগা পৰীক্ষার্থীগৰাকীয়ে অলপো খোকোজা নলগাকৈ পদ পুথিখনত থকা বসৰ বৰ্ণনা দি গ'ল এনেদৰে-

ঃ কৌৰৰ শিশুসকলে পাণৰ ভীমক জামু নিদিয়াৰ খঙ্গত কৌৰৰ শিশুসকল উঠি থকা জামু গছজাপা ভীমে জোকাৰি দিয়াত কৌৰৰ শিশুসকলৰ হোৱা হাৰাশাস্তি অৰ্থাৎ জামু খোৱা বৰ্ণনাৰ পৰা পদ পুথিখনত জামুৰসৰ প্ৰাধান্য দেখা যায়। অন্যহাতে ভঙ্গুৱা সদাশিবৰ ঘৰত

গৰখীয়াৰুপী ভীমে সদাশিৱৰ বাহন ‘বৃত্তক’ চৰাবলৈ নি খৰি বিশ্বমিত্ৰৰ কুঁহিয়াৰ বাৰীত
সোমোৰাই লণ্ণ-ভণ্ণ কৰা বৰ্ণনাৰ পৰা কুঁহিয়াৰ বা মধুৰসৰ প্ৰভাৱ পৰিছে বুলি ক’ব পাৰি।
বকাসুৰৰ ভোজনত মানুহবোৰে বকাসুৰলৈ আগবঢ়োৱা মদৰ কলহৰ বৰ্ণনাৰ পৰা নিশ্চিতভাৱে
পদ পুথিখনৰ মদ অৰ্থাৎ সোমৰসৰ প্ৰভাৱ পৰা দেখা যায়। কিন্তু ভীমে বকাসুৰ বাক্ষসক বধ
কৰিবলৈ যাওঁতে বকাসুৰৰ ভোজনৰ বৰ্ণনাত কবি ৰাম সৰস্বতীয়ে ৰসৰ সলনি মাংসৰ জোলৰ
ওপৰত কিয় বেছি প্ৰাধান্য দিয়ে সেইয়াহে স্পষ্টভাৱে বুজিব পৰা নগ’ল।

ঠঃ কৌতুক ঠঃ ...নীতিশ নন্দী, খেমাজি। ১৮৬৪৭৯২০৪৩

- ১) এজন বৃন্দ মানুহে ধূমুহা বতাহৰ মাজেৰে ৰাস্তাৰে গৈ থাকোঁতে আন্ধাৰত গাঁতত
পৰি গ’ল। তেনে সময়তে বিজুলি ঢেৰেকণী মাৰিছে। তেতিয়া বৃন্দই কৈছে - হে
ভগৱান তুমি মোক গাতত পেলাই আকো লাইট জ্বলাই চাইছা মই জেগাত পৰিছো
নে নাই।
- ২) এজন মানুহ অফিচৰ পৰা ঘৰলৈ গৈ তেওঁৰ ল’ৰাটোক সদায় কয়- এই কমল মোৰ
মাথাতো পিতিকি দে, অথবা ভৱিটো পিতিকি দে বুলি কৈ থাকে। এদিন মাকে
শিকাই দিলে যে তোৰ বাপেৰে আজি তোক যিমান মাতিলেও নামাতিবি। দেউতাকে
অফিচৰ পৰা আহি ল’ৰাটোক বহুত মাতিলে কিন্তু ল’ৰাটোৱে মাকে শিকাই দিয়া
মতে মাত নামাতিল। দেউতাকে ল’ৰাটো মৰিল বুলি ভাবি কান্দিবলৈ ধৰিলে। পিছ
দিনা ৰাতিপুৱা ল’ৰাটোক কান্ধত লৈ শৰ্শানলৈ গৈ আছে। বাটত গাঁৰৰ মানুহে সুধিলে-
ৰাতিপুৱাই ল’ৰাটোক কান্ধত লৈ কলৈ গৈ আছে। তেতিয়া দেউতাকে ক’লে ল’ৰা
ৰাতি মৰিলে শৰ্শানলৈ গৈ আছো। তেতিয়া এজনে ক’লে আপোনাৰ ল’ৰাটো দেখোন
হাঁহি আছে। তেতিয়া দেউতাকে ক’লে- ‘সৰু ল’ৰা, মৰা কি বুজি পায়?’ সেই
কাৰণে হাঁহি আছে।

উলেপ বৰগৱ

শ্ৰ...সন্তোষ বৰা

মোৰ এখন সৰুকৈ ফার্মাচীৰ দোকান আছে। আগতে ফার্মাচীখনত মেডিচিন বিভাগৰ এখন চিকিৎসক বাহিছিল। সেই সময়ত বিক্রীও কিছু পৰিমাণে ভালৈ আছিল। বৰ্তমান নাই। গতিকে বিক্রীও কম। মানে মন্দা বজাৰ। সৰহথিনি সময় এনেই বহি বহি প্ৰাহকৰ মুখলৈ চাই থাকিবলগীয়া হয়। কোনোবা এজন প্ৰাহক আহিলেই যেন স্বয়ং ভগৱান আহি উপস্থিত হোৱা যেন লাগে। সেয়েহে চিকিৎসকৰ প্ৰেচষ্ট্রপচন নোহোৱাকৈ দুই এপদ প্ৰাহকক দিয়াটো নিয়মত পৰিণত হৈছে। তেনেকৈ সিদিনা এজন প্ৰাহক দোকানত সোমাল। মনটো কিছু ফৰকাল লাগিল। চলিচ/পঞ্চলিচ বছৰীয়া প্ৰাহক জনে আহিয়েই ক'লৈ- দাদা, নাথুৰাম গড়চে নামৰ ঔষধটো দিয়কচোন। মই কিছু হতভন্ধ হ'লোঁ। কিয়নো তেনে ধৰণৰ ঔষধৰ নাম শুনা মোৰ মনত নপৰে। মই তেখেতক সুধিলো-আপুনি কি অসুখৰ বাবে ঔষধটো বিছৰিছে? তেখেতে তপৰাই উভৰ দিলে-গান্ধীপোক মাৰিবৰ বাবে। মই ক'লো-এই পৰামৰ্শ আপোনাক কোনে দিলে? প্ৰাহক জনৰ পোনপটীয়া উভৰ-সিদিনা এজনে গান্ধীপোকৰ পৰা নিৰাময়ৰ উপায় বিছৰি চ'চিয়েল মেডিয়াত পঞ্চ দিছিল কোনোবা শৰ্মা উপাধিধাৰী এজনে মন্তব্য দিছিল বোলে গান্ধীপোক মাৰিবৰ বাবে নাথুৰাম গড়চে নামৰ ঔষধবিধ স্প্ৰে' কৰিলেই সকলো গান্ধীপোক মাৰিব। হায় কপাল! বেচেৰা সহজ-সৰল মানুহ বগৰ কৰিবলৈকে যে সেই অধমজনে তেনেদৰে উভৰ দিছিল তেওঁ গমেই নাপালে। কথা বহলাই নাথাকি প্ৰাহক জনক ক'লো- এইখন মানুহৰ ঔষধ বিক্রী কৰা দোকানহে, ইয়াত কীট-পতংগ বা জীৱ-জন্তৰ ঔষধ নাপায়। প্ৰাহক জনৰ খাৰাংখাং উভৰ কি কয় হে? আজিকালি দেখুন টি.ভি., বাতৰি কাকতত পঢ়িয়েই থাকো মানুহবোৰ গৰু-মহৰ দৰে অধম হ'ল। গতিকে আপুনি এই ফার্মাচীখনত মানুহৰ ঔষধৰ লগতে জীৱ-জন্তৰ, কীট-পতংগৰ ঔষধ বখাত আপন্তি ক'ত? গাঁৱলীয়া সহজ-সৰল প্ৰাহকজনৰ কথাবোৰ একেবাৰে উলাই কৰিব নোৱাৰিব। তেখেতক বুজাই-বঢ়াই দোকানৰ পৰা আঁতৰাই পঠিয়ালোঁ।

লগতে মনত ঠিবাং কৰি পেলালোঁ মোৰ ফাৰ্মাচীখনত ঔষধৰ লগতে গৰুক বেজি দিয়া চিৰিঞ্জ
এটাও আনি থ'ব লাগিব। গৰু-ছাগলীৰ দৰে হকে বিহকে চিঞ্জিৰি থকা ৰাজনৈতিক নেতা,
পালিনেতা যদি কেতিয়াবা মোৰ ফাৰ্মাচীলৈ টিটেনাচৰ বেজী এটা ল'বলৈও আহে চিধাচিদী
গৰুৰ চবকা পৰা বেজী একোটা পোষ্ট কৰি দিম। আপোনালোকে কি কয়, বেয়া হ'ব নেকি
বাকু?■

বিঃ দ্রঃ - সৎ আৰু নিঃস্বার্থ ভাৱে জনসেৱা কৰা জনপ্রতিনিধি সকললৈ সেৱা প্রার্থনাৰে-
সন্তোষ বৰা।

টেনশ্বন

শু...পেঙ্গন কটকী

এজন চিধাচাধা মানুহ বাইকেৰে গৈ আছিল। তেখেতৰ কোনো টেনশ্বন
নাছিল। সি এদিন বাস্তাৰে গৈ থাকোতে এগৰাকী মহিলাই -

ব'ব ব'ব বুলি তেওঁক বখালে। সিও সহাঁৰি জনাই ক'লৈ-কণ্ঠকচোন কি
সহায় কৰিব পাৰো। তেতিয়া মহিলা গৰাকীয়ে লিফ্ট দিয়াৰ কথা ক'লৈ।
হ'ব বুলি অলপ দূৰ যাওঁতে মহিলা গৰাকী বেছচ হৈ পৰিলত মানুহ জনে
হস্পিটেলত ভৰ্তি কৰিলৈ। অলপ পিছতে ডাক্তৰে আহি শুভেচ্ছা জনাই
ক'লৈ-আপুনি বাপেক হ'ব উলাইছে। তাকে শুনি মানুহ জনৰ টেনশ্বন বাঢ়ি
হৈ গ'ল। মানুহজনে বাৰে বাৰে ডাক্তৰ জনক বুজালে যে তেওঁ মানুহগৰাকীৰ
গিৰিয়েক নহয়। কথাটো মানি ল'ব নোৱাৰি তেওঁক মেডিকেল চেকআপ
কৰালৈ। বিপৰ্ণি আছিল যে তেওঁ কেতিয়াও বাপেক হবই নোৱাৰে। তেখেতৰ
তেতিয়া আৰু টেনশ্বন বাঢ়ি গ'ল যে ঘৰত থকা নিজৰ ল'ৰা দুটা কাৰ?■

আপদীয়া পদ্য

শ্ৰ...বিমল বাজখোৱা

(১)

গুড় গুড় ভেৰি গুড় গুড়তকৈও গুড়
ডাঙৰ ছাৰ, সৰু ছাৰে মিলি ভাগে ভাগে লুট,
গৰীৰ মৰক কেঁকাই-গেঁথাই
মালামাল কৰক বৰ নেতাই
চুৱা চেলেকি পালিহাঁতে বঙা কৰক ঠোঁট।

(২)

বতৰীয়া সাংবাদিক তেওঁ বতৰতহে ঘুৰে
সময় বুজি মিটিংমাৰি গামোচা গোটাই ফুৰে,
ইটি দলো আপোন মোৰ
সিটো দলতো একেই সুৰ
কেম্পে কেম্পে হাত পাতি পকেট গৰম কৰে।

(৩)

বাংফলীয়া বুঢ়া মেধি কল-পিঠাতহে চকু
সুবিধা পালে মাৰিব হেনো ঈশ্বৰকো ভুকু,
মুখে বুলে বাম বাম
মনে কৰে খাম খাম।
চকুমুদি চাপৰি বাই ডাঠ কৰি বুকু।

(৪)

কবি বৰ কল কছু তেওঁ প্ৰেম-পীৰিতিত বাপ
জেলেপীয়া কবিতা গাই জুৰে ৰূপক তালৰ বাগ
প্ৰাণেশ্বৰীয়ে দিলে পহু খেদা
শিয়াল বাগিত ভাগিল মাথা
নার্চিংহোমৰ বেড়ত পৰি কৰে কাপ কাপ।

(৫)

ফোনেশ্বৰী বাইদেউ ফোনত লাগিল এঠা
কণা-মনাকৈ প্ৰেমত পৰি বুঢাতে লাগিল বেথা
প্ৰেমিকৰ হেনো দাঁত নাই
নকল দাঁতেহে শুভা পাই
বিবাহ বন্দোবস্তি দেখা-দেখিত লাগিল ঘোৰ লেঠা

(৬)

পানীৰাম পণ্ডিত তেওঁ ডাবোল চুলাইত জুতি
অভাৰগিয়েৰ লাগি পিছে খুলি গ'ল ধুতি,
মুখে কৰে কাপ কাপ
উলংগ হৈ মাৰে তিনি জাপ
ৰাস্তাকাষত পৰি থাকোতে কুকুৰে দিলে মুতি।

UNDERSTANDING

বনাম

MISUNDERSTANDING

শু...অনন্তকৃষ্ণ মহন্ত

পৰিৱৰ্তিত সময়ৰ লগত সংগতি বাখি কিছুমান প্ৰচলিত শব্দৰ অর্থ আৰু ব্যাখ্যাৰ পৰিৱৰ্তন হোৱা দেখা যায়। পৰিৱৰ্তন ‘হেমকোষ’ অভিধানক লৈ অলপতে কমখন তল-ওপৰ হ’লনে? ইংৰাজী Peculiar শব্দটোক এতিয়াও বহলোকে অজ্ঞাতবশতঃ ভুলকৈ ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে। ‘মানুহজনৰ কিষ্ট Peculiar আছে দেই।’ দেখাতহে ভাল-এনেধবণৰ বক্তব্য। সম্প্রতি ব্যৱহৃত Miscall শব্দটো কোনোৰা চেঙেলীয়া ল’ৰা-ছোৱালীৰ বাবে তৰল হ’লেও প্ৰাপ্তবয়স্কৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় মান্যাৰ্থক শব্দ যেনে- কামটো হ’লে মোক এটা মিচ্কল দিব দেইসেন শৰ্মাজী, মই হোটেল মহাৰজা বা গায়ত্ৰীত আপোনালৈ বথি (?) থাকিম। আজি কেইবছৰমান আগলৈকে বহলভাৱে প্ৰচলিত আৰ্জেণ্ট কল শব্দটোক লৈ এখন চাহ বাগিছাত বহুদিন ধৰি হাস্যৰসৰ খোৰাক যোগাইছিল। বাগিচাৰ বৰমহৰীৰ গা ভাল নলগাত তেওঁৰ অলপ শিক্ষিতা পৰিবাৰে বাগিচাখনৰ চিকিৎসক ডাঃ চৌধুৰীক ফোন কৰি ক’লে-‘চাৰ আমাৰ এখেতৰ ভীষণ জুৰ আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি আমাৰ কোৱাটাৰলৈ এপাক আহি যাবনে?’ ডাঃ চৌধুৰীয়ে লগে-লগেই জনালে যে তেওঁ এই মাত্ৰ এটা আৰ্জেণ্ট কল পাইছে। গতিকে অলপ দেৰিকৈহে মহৰিৰ ঘৰলৈ যাব পাৰিব। মহৰীৰ পৰিবাৰে ‘চাৰ কোনো কথা নাই কলটো খাই আহক’ বুলি ফোনৰ কানেক্ষন কাটি দিলে।

* * * * *

অন্য এটা কাহিনী- তিনিচুকীয়াৰ এখন বাংলাভাষী বিদ্যালয়। বিদ্যালয়ৰ ওপৰ মহলাত ইংৰাজী বিষয় শিক্ষকৰ প্ৰার্থীৰ সাক্ষাৎকাৰ চলি আছিল। এজন প্ৰার্থীক সাক্ষাৎ প্ৰহণ কৰোতাই “ছোৱালীজনী তলত থিয় হৈ আছে”- এই বাক্যটো ইংৰাজীলৈ অনুবাদ কৰিবলৈ দিয়াত

প্ৰার্থীগৰাকীয়ে তপৰাই উত্তৰ দিলে- Misunderstanding অর্থাৎ Mis ছোৱালী, under তলত, standing থিয় হৈ আছে। এতিয়া আপুনি কওঁক তেওঁৰ উত্তৰটো ভুল হৈছে বুলি।

* * * * *

আন এটা পূৰণি মুখৰোচক কাহিনী শুনক। নিৰ্বাচন আয়োগৰ কাঢ়া নিৰ্দেশ। ঘৰ পিয়ল কৰোতে যাত প্ৰতিটো পৰিয়ালৰ ঘৰ নাম্বাৰিং শুন্দ আৰু আখৰ স্পষ্ট হয়। ইনুমাৰেটোৰ গৰাকীয়ে নাম্বাৰিং কৰা সংখ্যাটো আৰু আখৰকেইটা চুপাৰভাইজিং অফিচাৰে পৰিদৰ্শনত গ'লৈ যাতে ভালদৰে দেখা যায় তেনে ঠাইতহে লিখা হয় তাৰ কাৰণে সতৰ্ক হ'বলৈ ট্ৰেইনিং পিবিয়দতে ইনুমাৰেটোৰ ওৰফে পিয়লকৰ্ত্তাক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। তেনে পিয়লৰ দায়িত্বত থকা শিক্ষা বিভাগৰ কৰ্মচাৰী এজনৰ বোলে ডিউটি পৰিল একেবাৰে জকাইচুক হেন ভিতৰৰা গাওঁ এখনত। বাস্তা পদুলিৰ সঁচ নাই। গাওঁখনৰ প্ৰায়বোৰ পৰিয়ালৰ আৰ্থিক অৱস্থা বৰ শোচনীয়। দুই এটা পকীঘৰৰ বাদে বাঁহ-খেবে সজা জুপুৰী আকৃতিৰ ঘৰৰ সংখ্যাই অধিক। মানুহবোৰে ছেদেলি-ভেদেলিকৈ ঘৰবোৰ সাজিছে কোনো থান-থিত নাই। আমাৰ ইনুমাৰেটোৰ অর্থাৎ পিয়লকৰ্ত্তা ডাঙৰীয়াই তেনে এটা জুপুৰী ঘৰৰ পদুলিতে দ্বি-চক্ৰ যানখন বখাই হাতত বঙৰ টেমা আৰু ব্ৰাছডাল লৈ চোতালতে বৈ ঘৰৰ গিবিহঁতক ঘনাই ডাক দিলে। কিছু সময়ৰ মূৰকত এহাতমান উৰণি টানি তিৰতা মানুহ এগৰাকী ভিতৰৰ পৰা গুলাই আহিল।

ঃ বোলো কাক বিছাৰিছে এই দুপৰীয়াখন। ঘৰত হ'লৈ মতা মানুহ নাই মহজাক লৈ খুটিলে গ'ল। এধানিও গ'ল পঢ়াশালিলৈ। ঘৰত মইহে আছো অকলে.....

ঃ হয়নে, মই চৰকাৰৰ ঘৰৰ পৰা আহিছো ঘৰ পিয়ল কৰিবলৈ। আপেনালোকৰ ঘৰৰ বেৰত নম্বৰ এটা লিখি হৈ যাওঁ বুলি পিয়ল কৰ্ত্তাই মানুহ গৰাকীক উত্তৰ দি ঘৰটোৰ গোটেই বেৰকেইখনত চকু ফুৰাই দেখিলে নম্বৰটো লেখিবলৈ বেৰত মাটিৰ সঁচেই নাই। মাটিৰ কেতিয়াবাই জহি-থহি গৈছে। কি কৰিব পাৰি ভাৰি-গুণি থাকোতেই পিয়লকৰ্ত্তাই হঠাৎ আগফালৰ বেৰখনত আৰি থোৱা মেখেলা কেইখনত চকু গ'ল আৰু তাৰ তলতে লিপা মাটিৰ অৱশিষ্ট দেখি মানুহগৰাকীৰ সৈতে কিছু বুজা-বুজি মানে understanding কৰি সমস্যাটোৰ সমাধানৰ

চিন্তা কৰিলে।

ঃ বাইদেউ মোৰো সময় কম। আপুনি বেয়া নাপায় যদি মেখেলাখন কিছু দাঙি দিলে মইও ঘপকৰে নম্বৰটো দি যাৰ পাৰিলো হয়...। গাঁৱলীয়া হোজা গৃহিণী দেহি। পিয়লকৰ্তাৰ কথা শুনি প্ৰথমে থত্মত খালে যদিও নম্বৰ লিখিবলৈ নিদিলে কিজানি চৰকাৰী দায়ত পৰিব লগা হয়, তাকেভাৱি ইফালে সিফালে চাই পিয়লকৰ্তাৰ ওচৰ চাপি মেখেলাখন প্ৰায় আঠুৰ ওপৰলৈকে ডাঙি ফুচ্ফুচাই ক'লৈ-

ঃ বোপাই কি নম্বৰ দিয়া সোনকালে দিয়া আনে দেখিলে কথাটো বৰ বেয়া হ'ব কিন্ত।

ঘটনাৰ হিতে বিপৰীত হোৱাত হাতৰ বঙৰ টেমা আৰুৱাছ চোতালতে পেলাই পিয়লকৰ্তাই একেদোৰে পদুলিমুখ পালেগৈ। আন্দাৰষ্টেশ্বৰ যে ইমান তৎক্ষণাত মিচ্আন্দাৰষ্টেশ্বৰ হ'বগৈ বপুৰাই তলকিবই নোৱাৰিলৈ।■

১০ কৌতুক ১০

শ্ৰী...নীতিশ নন্দী, ধৰ্মাজি। ১৮৬৪৭৯২০৪৩

৪) এজন বৃন্দ ট্ৰেইনত গৈ আছে। বাতি খাবৰ সময় হ'ল। সকলো যাত্ৰীয়ে খাই আছে।

কিন্ত বৃন্দ মানুহজনে টিফিনৰ মাংস বাবে বাবে খুলিছে আৰু বন্ধ কৰি খৈছে। এই দৃশ্য চাই এজন যাত্ৰীয়ে সুধিলে-আপুনি টিফিনটো বাবে বাবে খুলিছে আৰু বন্ধ কৰিছে কিন্ত খোৱা নাই কেলৈ? তেতিয়া বৃন্দজনে ক'লৈ-'মোৰ এটাও দাঁত নাই'। বনোৱা দাঁত যোৰ আনিবলৈ পাহৰিলোঁ। তেতিয়া মানুহজনে ক'লৈ- মোৰ লগত কেইযোৰমান বনোৱা দাঁত আছে, আপুনি ইয়াৰে কোনযোৰ দাঁত খাপ খাই চাই লগাই লওঁক। বৃন্দই দাঁত লগাই ৰুটি-মাংস খোৱাৰ পিছত সুধিলে-'দাঁতৰ দাম কিমান দিব লাগিব'? তেতিয়া মানুহজনে ক'লৈ-'এই দাঁতবিলাক মই কিনা নাই'। মই মেডিকেলৰ মৃত মানুহবোৰ জুলাওঁ। মই এজন চণ্ডাল। মই মৰা মানুহৰ বনোৱা দাঁতবিলাক খুলি বাখোঁ। আজিও তিনিযোৰ মান পাইছিলো।

এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আৰু বান্দৰ

(হাজং লোক সাধু)

শ্রুতি...জহেন্দ্ৰ হাজং

এখন গাঁৱত এহাল বুঢ়া-বুঢ়ী আছিল। সিহঁতৰ কোনো
ল'ৰা-ছোৱালী নাছিল। কঠোৰ শ্ৰম কৰি কোনোমতে জীৱন-
যাপন কৰি আছিল। এদিন বুঢ়া-বুঢ়ী দুয়ো বাৰীত আলু ৰই
আছিল। বান্দৰৰ এট জাকে আলু বোৱা দৃশ্য গছৰ ওপৰৰ
পৰা প্ৰত্যক্ষ কৰিছিল। বুঢ়া-বুঢ়ী হালে ৰৱা আলুখিনি কেনেকৈ
খাব পাৰি তাক লৈ বুদ্ধি পাইবলৈ ধৰিলে। বুঢ়া-বুঢ়ী হালক
উদ্দেশি সুধিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। হেৰা ককা কিনো ৰইছা?
উভৰত বুঢাই ক'লৈ-আলু ৰইছো। আলু! পুণৰ বান্দৰ এটাই
সুধিলৈ- পিছে ককা, আলুবোৰ কেঁচাই ৰইছে নে সিজাই
ৰইছে? উভৰত বুঢাই ক'লৈ- কেঁচাই ৰইছো বোপাহঁত।
কিয়বা সুধিলা? বান্দৰে ক'লৈ- বেয়া নেপায় যদি কাম এটা
কৰিলে ভাল হয় ককা। সিজাই মেলি ৰলে আলুৰ ফচল
ভাল হয়। বুঢাই বান্দৰৰ কথাটো মনে মনে চিন্তা কৰিলে।
কাৰণ আনকালে সদায় কেচাই ৰই আহিছে। গতিকে বান্দৰৰ
কথাটো প্ৰমান চোৱা যাওক বুলি বুঢ়া-বুঢ়ী হালে সচাঁকৈয়ে
আলুখিনি সিজাই ৰলে। আলুখিনি ৰৱাৰ দুই এদিনৰ পিছত
বাৰিত পাক এটা মাৰিবলৈ যাওঁতে বুঢাই দেখিলৈ যে ৰাতিৰ

ভিতৰতে গোটেই আলুখিনি বান্দৰে থাই তহিলং কৰিলে। বুঢ়া-বুঢ়ীৰ আশা-ভৰষাৰ খেতি ডৰা এইদৰে দৰে বান্দৰে থাই শেষ কৰাৰ বাবে দুয়ো বৰ দুখ কৰিলে আৰু বান্দৰ জাকটোক কেনেকৈনো এশিকনি দিব পাৰি তাৰে বুদ্ধি সজালে।

এদিনাখনৰ কথা। বুঢ়াই মৰা ভাও জুৰি ঘৰৰ ভিতৰত শুই থাকিল। বুঢ়ীয়ে তাৰ ওপৰত এখন বগা কাপোৰ ঢাকি দি ওচৰতে বহিলৈ ইনাই-বিনাই কান্দিব ধৰিলে। হাজঙ্গৰ দোৱানত(ভাষাত) ইনাই-বিনাই কন্দা কথা ফাকি এনেধৰণৰ আছিল- ইছী মাছ ঝিপিং-ঝাপাং ক'ত বাচিব। বুঢ়ীৰ মৰণে ক'ত কান্দিব। অ.....হ.....। ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে-মিছা মাছৰ ঠেং সৰহ। কিমান গুচাম বা বাচিম। বুঢ়াৰ মৃত্যুত কিমাননো কান্দিম? বুঢ়ীজনীয়ে ইনাই-বিনাই কন্দা শুনি বান্দৰ জাকেও ওচৰ চাপি আহি সুধিলে - কি হৈছেনো আইতা? আপুনি কিয় কান্দিছে? বুঢ়ীয়ে ক'লৈ মোৰ দুঃখৰ কপাল। বুঢ়াজন চুকাই থাকিল। দহা-কাজৰ দিনাখন তোমালোকে আহিব। এই দৰে সপ্তাহ দিন পাৰ হৈ দহাৰ দিনা বান্দৰৰ জাকটো বুঢ়ীৰ ঘৰলৈ অহাত বুঢ়ীয়ে শাৰী-শাৰীকৈ পাল পাতি খাদ্য সজাই থলে। সেই মতে বান্দৰ জাকক খাদ্য খাবলৈ ভিতৰলৈ মাতি আনি বহুৱালে। অন্যহাতে বুঢ়াই ঘৰৰ ভিতৰত লুকাই আছিল। বুঢ়াই মনে মনে বান্দৰ জাকক কেনেকৈ মাৰিব পাৰি তাৰে বুদ্ধি এটা ভাৰিব ধৰিলে। অৱশেষত বান্দৰে খাদ্য থাই থকাৰ সময়ত বুঢ়াই হাতত এডাল লাঠি লৈ মজিয়ালৈ ওলাই আহি ধোম-ধামকৈ বান্দৰ জাকক মৰিয়াবলৈ ধৰিলে। মাৰৰ কোৰত কেইবাটাও বান্দৰ মৰি থাকিল আৰু কিছুমান পলাই যাবলৈ সক্ষম হ'ল। মৰা বান্দৰৰ মাংসখিনি বুঢ়ীয়ে হৰিণৰ মাংস বুলি গাঁৱৰ ঘৰে বেছিবলৈ লৈ যাওঁতে পলাই যোৱা বান্দৰ কেইটাই বাৰীত থকা গছ-গছনিৰ ওপৰে ওপৰে জপিয়াই গৈ মানুহক ক'বলৈ ধৰিলে-বান্দৰৰ মাংস নিলে অ'-নিলে ৰাইজে টকা দিলে। এইদৰে যেতিয়া বান্দৰ জাকে কৈ ফুৰিলে, গম পাই মানুহবোৰে মাংস নিকিনা হ'ল। বুঢ়া-বুঢ়ীয়ে বান্দৰ জাকৰ ওপৰত প্রতিশোধ ল'লৈ যদিও লাভৱান নহ'ল।■

কৌতুক নে আন কিবা

শ্ৰ... অনন্ত কৃষ্ণ মহন্ত

তিনিজন বন্ধুৰে গৰমত বক্ষা পোৱা নাই। এজনে ক'লে-ইমান গৰম আগতে কেতিয়াও পোৱা নাই দেই! আন এজনে তেতিয়া ক'লে-'এইবোৰ কি গৰম। প্রাইভেট মেডিকেলত যোৱানা ইয়াতকৈ হাজাৰ গৰম সহিব লাগিব।' এইবাৰ তৃতীয়জনে সুধিলে-'শুনা পাইছো তাত প্রতিটো কোঠাতে এ. চি. আছে, কেনেকৈ গৰম হ'ব? তাকেইটো ক'ব খুজিছো, সেইদিনা গৰমৰ বাবে আমাৰ আইক চৰকাৰী মেডিকেললৈ নিনি প্রাইভেট মেডিকেল এখনলৈ লৈ গ'লো। ভাৰিলো দুটকা বেছি গ'লেও আইয়ে কিছু ঠাণ্ডা আৰাম পাব, ডাক্তৰে ৰোগী চোৱাৰ আগতে ফীজ দিবলৈ এক ঘণ্টা সময় বেছি লাগে। ডাক্তৰ আহি আগতে এপইণ্টমেণ্ট লোৱাসকলক চাওঁতেই ৩/৪ ঘণ্টা লাগিল। আমাৰ আইক চাবলৈ সময় নাই। ফিজ জমা দিলো কিন্তু ডাক্তৰে চৰলৈ সময় পোৱা নাই। আনহাতেনি এ.চি. কোঠা বুলি কোনটোক কয় আমি সোধাত বয় এজনে কয়,'এক্সট্ৰা ফিজ লাগিব। আমি আন আন ৰোগী থকা লাইনতে থাকিলোঁ। দুখন চিলিং ফেন ঠাণ্ডা বতাহ নাহি হৰুকৈ গৰম বতাহহে অহা যেন অনুভৰ হ'ল। অৱশ্যেষত যেনিবা আমাৰ আইক বয়টোৱে মাতিলেহি। ডাক্তৰ জনে বছত সময় পিটিকি-মোহাৰি আইক চালে। চকু, কাণ, নাক, মুখ, জিভা, পেট-হাত সকলো আইক দুই-এটা কথা সুধিলে। আইক বাহিৰলৈ যাবলৈ কৈ মোক ব'বলে দিলে আৰু মনে মনে মোক ফুচ-ফুচাই ক'লে, আপোনাৰ আইব অৱস্থা ভাল নহয়। প্ৰেচাৰ হাই, চুগাৰ বছত। বাকীখিনি পৰীক্ষা কৰি লওঁক। ডাক্তৰে আৰু ক'বলৈ নেপাওঁতে মই ক'লো, 'হ'ব ছাৰ।'

এতিয়া পৰীক্ষা ধাৰাৰাহিকভাৱে কাৰাই থাকিব লাগিব। চুগাৰ, অঙ্গিজেন, ইড, প্ৰশাৰ, শৌচ পৰীক্ষা, ই চি জি নে কি সেইটো, আলটাচাওণ্ড আদি সকলো কৰি যিমান পইচা ল'লে, আই ঐ, কিনো কম, মই চকু-কাণ মুদি দিলো। বেমাৰ পিছে একো নোলাল, পেটত অলপ গেছ হৈছিল।' সেয়ে কৈছো মেডিকেলৰ গৰমটো ইয়াতকৈ বেছি!■

আবোল-তাৰোল

টোটকীয়াৰ প্ৰতিবেদন

ষ...বিধিবন্ধু বৰবৰা

- ক) এজন পদুমৰ পালিনেতাই আকাশৰ ওপৰলৈ চাই থকা দেখি এজন 'হাত' পছীয়ে সুধিলে- 'বন্ধু' আপুনি কালৈ চাই আছে?' উভৰত বন্ধু জনে ক'লৈ-আমাৰ ঈশ্বৰ দৃত হেড়ছাৰে ঈশ্বৰৰ লগত কি কথা পাতিছে চাই আছোঁ।
- খ) মহাৰাষ্ট্ৰৰ বিধান সভাত ডেপুটি স্পীকাৰ বিধায়ক, সাংসদ সহিতে কেইজনমান সদস্যই তিনিমহলীয়া সাংসদ ভৱনৰ পৰা জপিয়াই প্ৰতিবাদ সাব্যস্ত কৰিছে- এইসকল সাংসদ বিধায়কক বাহিজে তিনিমহলৰ পৰা জাপদি আঘাত্যা কৰিবলৈকে বাহিজে ভোট দিছিল নেকি?
- গ) যোৰহাট মেডিকেল কলেজত ব্যাপক হৰত বৃদ্ধি কৰিলে ভণ্টিমাচুল। গৰীব ছাত্-ছাত্ৰীসকলৰ ডাক্তৰ হোৱা সপোনতেন্তে বাস্তৰত পৰিণত হ'ব।
- ঘ) ৰাজ্যত ভয়ংকৰ বিভীষণ সংকট- “ৰাজনৈতিক নেতাসকলৰ পকেট গৰম হৈ থাকিলৈই হ'ল।”
- (ঙ) অসমীয়া ভাষাক ধূপদী ভাষাবাপে স্বীকৃতি দিছে কেন্দ্ৰ চৰকাৰৰে— “বাংলাভাষী প্ৰেমীসকলৰ চকু নুপুৰিলৈই হ'ল।”

বাতৰিত প্ৰকাশ—

উদ্বোধন নকৰাকৈয়ে পেলাট থোৱাত গোহালিত পৰিণত হ'ল ১৪ টা উপ-স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ - তেন্তে আমাৰ চৰকাৰে সেই সেই উপস্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ সমূহত গৰু ডাক্তৰ, কুকুৰ ডাক্তৰক নিয়োগ কৰিলৈই কিজানি। তাৰ লগতে চৰকাৰৰ অনুৰোধ কৰিলো উপ-স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰবোৰত শিয়াল-গাহৰিক লৈ এখন পৰিচালনা সমিতি গঠন কৰক।
এইবাৰ আহিনত কুঁৰলি নপৰিল- আহিনৰ কুঁৰলিয়ে বাট ভেটি আমনি কৰা কৰিজনো হেৰাল- কুঁৰলিও হেৰাল।■

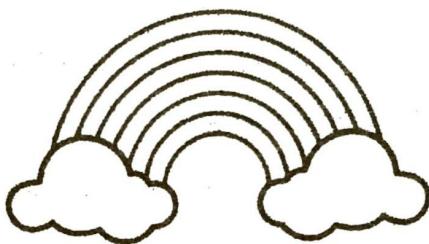

ৰঙৰ লিমাৰিক

শু...কৰৰী দেউৰী

(১)

ৰামধেনু সাতো ৰং
পিতাই তোৰ কিয় খং
অন্দৰ দেখো
ধোবাং বাং
ডাক্তৰ বাবুৰ জেপত লং।

(২)

ৰঙা নীলা বেঙুলীয়া,
আকাশ আৰু সেউজীয়া
কমলা কিনি দিয়া খাওঁ
নহ'লেৰা জানি লোৱা
কথা হ'ব হালধীয়া।

(৩)

কলি কালৰ নানা কথা
লাগে যদি যমৰ ঢকা
লুজেল ড্রিঙ্গ আইচ্ক্ৰিম
যিমান পাৰা সিমান খোৱা।

(৪)

বেড় নাইন এণ্ড বি ইয়েল্ল'
কংগো বেড় কিনো কাম
লিলিয়েণ্ট বু মেলা বাই বাই
লিভাৰ কিড্লিৰ গ্ৰীন ইয়েল্ল'।

(৫)

ডি. আৰ. এচ অবেঞ্জ টু
নেপথল এণ্ড বাটাৰ ইয়েল্ল'
লেড় কমেণ্ট মেচেণ্ট
মিঠাইল ভায়োলেট চুজান টু

(৬)

টি. ভি. টিউমাৰ
কফ কেঙাৰ
জীৱন কৰে পাংচাৰ
মনুষ্য জনম মহাথন
লাইফ নহয় এড্ভেঙ্গাৰ।■

বতৰৰ বকলা

শ্ৰ....বীৰেণ কুমাৰ কোৰৰ

এয়া নিৰ্বাচনী বতৰ। ৰাইজৰ সেৱা কৰিব খোজা দুঠেঙ্গীয়া নৰমনিষ সকলে নগৰৰ পৰা গাওঁৰ ফালে মটৰ চাইকেল ঘূৰোৱাৰ বতৰ। গাঁৰৰ আলি বাটত মটৰে লানি বন্ধাৰ বতৰ। বাৰে বৰণীয়া পষ্টাৰ বেনাৰেৰে গাওঁ নগৰ বকম-জকম হোৱাৰ বতৰ। শাসক বিৰোধীৰে তুমুল বণ কৰাৰ বতৰ। সুবিধা নহ'লৈ বা ধনৰ অংক নিমিলিলে দল এৰি অন্য দলত যোগ দি সুবিধা লোৱাৰ বতৰ। এয়া নিৰ্বাচনৰ বতৰ অৰ্থাৎ পেট্রিয়ত সকলে ৰাইজৰ মাজত ধূমকেতুৰ দৰে হঠাৎ আৰ্বিভাৱ হৈ ৰাইজৰ দুখত কান্দি কান্দি চকু পানীৰে নৈ বোৱাই দিয়াৰ বতৰ। ইন্দ্ৰপুৰীৰ বাজ সভাৰ সুকোমল গাদীত বহি জীৱন ধন্য কৰাৰ সপোন দেখাৰ বতৰ। ইটো দিম সিটো দিম কৰি বক্তৃতাৰ ফুলজাৰি মাৰি ৰাইজৰ মন জয় কৰাৰ বতৰ। ৰাইজক পাৰেমানে মিছা প্ৰতিশ্ৰূতি দিয়াৰ বতৰ। ৰাইজৰ কাৰণে প্ৰার্থীয়ে কলিজাৰ কেচ তেজ দিয়াৰ বতৰ। প্ৰয়োজনত প্ৰার্থীয়ে নিজৰ লিভাৰ, কিড্নি, আমষু চিঞ্চি আনি ৰাইজৰ হাতত তুলি দিয়াৰ বতৰ।

এয়া নিৰ্বাচনী বতৰ। গাঁৰে গাঁৰে নিৰ্বাচনী সভা পাতি গালিৰ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰাৰ বতৰ। গালি পাৰি মাত ভাঙি মটা হাঁহ'ৰ দৰে ফাঁট ফাঁট কৰাৰ বতৰ। ইটিয়ে সিটিৰ, সিটিয়ে ইটিৰ গালৈ নৰ্দমাৰ গেলো বোকা চটিওৱাৰ বতৰ। বোকা লাগি তেৰাসকল ফুটুকা-ফুটকি হৈ ৰাইজৰ আগত থিয় দিয়াৰ বতৰ।

এয়া নিৰ্বাচনী বতৰ। ৰাইজৰ সেৱক-সেৱিকাসকলক ৰাইজে গায়ন-বায়নেৰে গোসাঁই আদৰাদি আদৰাৰ বতৰ। ঠায়ে ঠায়ে ফুলৰ মালা আৰু ঠায়ে ঠায়ে শিলগুটি আৰু শিশুপাল খেদাত থৰকাছুটি হেৰুৱাৰ বতৰ। নিৰ্বাচনৰ নামত মদে-মঙ্গহে খাই পেট গেৰেলা কৰাৰ বতৰ। নোম টেঙ্গৰ সকলে মাল-মূল সৰকাই জেপ গধুৰ কৰাৰ বতৰ। চামগুৰিত দুটা দলৰ মাজত মৰা-মৰি লাগি এটিক যমপুৰীলৈ প্ৰেৰণ কৰাৰ বতৰ। কংগ্ৰেছে মাল লৈ বিৰোধীজোঁটক ৰামঠগন দিয়াৰ বতৰ। ঠাৰনি নেপাই ভূপেন কুমাৰ বড়া ডাঙুৰীয়াই বিৰোধী মিঞ্জোঁটৰ পৰা পদত্যাগ কৰা বতৰ।■

আ...হে...সামাজিক লোক হামো যা কথা কহোচি
ওহি নিৰ্বাচনী ধেমালি সভাৰ মধ্যে প্ৰৱেশ আৱত! আৱত!

নিৰ্বাচনী ধেমালি

শু...পানীৰাম খাৰখোৱা

দেখহঃ শুনহঃ
ট্ৰান্সঃ ট্ৰান্সঃ

বিৰোধীৰ ফফৌ ফৌ !!!

হাৰিয়ানা বাজ্যত হৈল হেনো নিৰ্বাচন।

বণৰ দুন্দুভি বজাইলেক য'ত বীৰগণ।।

দুন্দুভিৰ তালে তালে নাচে নেতাগণ।।

পিছে পিছে লানি লানি দোখোঁ ভোটাৰগণ।।

মিডিয়াত জিকি গৈল হেনো বিৰোধী মশায়।

ভোজ-ভাত, ফটকা ফুটিল জানা সৰ্বদায়।।

পিছে যেবে বিজাল্ট আহিল নৌ নৌ নৌ।।

পদুমৰ এলচেচিয়ানে ভোকে ভো ভো ভো।।

কংগ্ৰেছী বাপগনক ক'লে গৌ গৌ গৌ।।

বিৰোধীৰ আশা-ভৰশা হৈ গৈল ফফৌ ফৌ।।

এই দৰে নিৰ্বাচনৰ নালছিগা কিনো কথা।।

বিৰোধীয়ে হংকাৰ দিলা ই. ভি. এম. ত লেষ।।

জিকি গ'লে ই. ভি. এম.ক বোলে ভাল ভাল।।

হাৰিলে ই. ভি. এম. হেনো কালতকৈও কাল।।

লেষ-লেষি হেঁচা-হেঁচি লাগিল ঘূৰতৰ।।

দেখহঃ শুনহঃ সবে কথা সামাজিক নৰ।।■

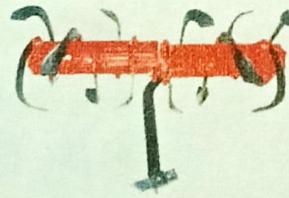

MULTIPURPOSE MAC

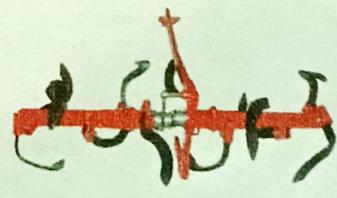
FMTTI
CERTIFIED

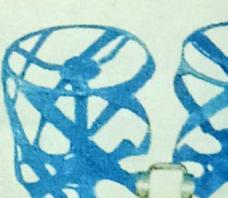
Flower Rotor

Star Rotor

Miracle Rotor

Blue Spiral Rot

For dewatering in soft soil

For dewatering in normal soil

For dewatering in hard soil

For cutting long g

M/S ASTHA MOTOR'S

Opp - ASTC Bus Stand, Dhemaji
P.O. & Dist. : Dhemaji - 787057

Ph. 9435089408

সহজ কৃষিত উপলব্ধ ইজি ই.এম.আই.